

Stjórnartíðindi

1886 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Galli á bls. 50.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1886.

Regjeringstidende

for

Island

for

Maret 1886.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1886.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regjerings-tidende for Island for Aaret 1886.

A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1886.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
1	8. janúar.	Lög um hluttöku safnaða í veitingu brauða	2—7.
2	8. janúar.	Lög um að stjórninni veitist heimild til að selja þjóðjarðir ...	8—11.
3	8. janúar.	Lög um lán úr viðlagasjóði til handa sýslufjelögum til æðar- varpsræktar	12—15.
4	19. febr.	Lög um utanþjóðkirkjumenn	16—23.
5	19. febr.	Lög um friðun á laxi	24—29.
6	19. febr.	Lög um friðun hvala	30—33.
7	23. febr.	Auglýsing um austurlenzka kólerusótt í Feneyjum og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan til Íslands	34—35.
8	23. febr.	Auglýsing um að auglýsing stjórnarráðsins fyrir Ísland, 21. september 1885 skuli úr gildi felld	36—37.
9	20. apríl.	Auglýsing um samning, er ýms ríki hafa gjört með sjer um vernd á hraðfrjettapráðum, er lagðir eru neðansævar	38—55.
10	20. maí.	Auglýsing um að auglýsing frá stjórnarráði Íslands 26. júní 1884 sje úr gildi felld	56—57.
11	22. maí.	Auglýsing um kólerusótt í ítölskum höfnum og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan til Íslands	58—59.
12	25. maí.	Auglýsing um 50, 10 og 5 króna seðla þá, er stjórnin gefur út fyrir landssjóð Íslands samkvæmt lögum um stofnun lands- banka 18. septbr. f. á.....	60—61.
13	2. júní.	Auglýsing um samning millum Danmerkur og Bandaríkjanna í Ameríku um viðurkenning á skipamáli.....	62—65.
14	2. júní.	Auglýsing um samning millum Danmerkur og Spánar um viður- kenning á skipamáli	66—67.

Indholdsfortegnelse

til

Regjeringstidende for Island for Aaret 1886.

A.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
1	8. Januar.	Lov om Menighedernes Medvirkning ved Besættelsen af Præsteskald.	2—7.
2	8. Januar.	Lov om Bemyndigelse for Regjeringen til at afhænde nogle Landskassens tilhørende Jorder	8—11.
3	8. Januar.	Lov om Laan af Reserverefonden til Sysselkommuner til Ophjælpning af Ederfuglevarp	12—15.
4	19. Febr.	Lov angaaende Personer, der staa udenfor Folketirken	16—23.
5	19. Febr.	Lov om Fredning af Lax	24—29.
6	19. Febr.	Lov om Fredning af Hvaler	30—33.
7	23. Febr.	Bekjendtgjørelse om asiatisk Kolera i Venedig samt om Forbud mod Indførsel af forskjellige Gjenstande derafra til Island	34—35.
8	23. Febr.	Bekjendtgjørelse om Ophævelse af Bekjendtgjørelse fra Ministeriet for Island af 21de September 1885	36—37.
9	20. April.	Bekjendtgjørelse om en international Konvention angaaende under- søiske Telegraftablers Beskyttelse	38—55.
10	20. Maj.	Bekjendtgjørelse om Ophævelse af Bekjendtgjørelse fra Ministeriet for Island af 26de Juni 1884	56—57.
11	22. Maj.	Bekjendtgjørelse om Kolera i italienske Havne samt om Forbud mod Indførsel af forskjellige Gjenstande derafra til Island	58—59.
12	25. Maj.	Bekjendtgjørelse angaaende Eedler, lydende paa 50, 10 og 5 Kroner, som af Regjeringen paa Islands Landskassens Begne udstedes i Genhold til Lov om Oprettelsen af en Landsbank af 18de Septbr. f. A.	60—61.
13	2. Juni.	Bekjendtgjørelse angaaende en mellem Danmark og de Forenede Stater af Amerika afsluttet Deklaration om gjensidig Anerkjendelse af Skibsmaal	62—65.
14	2. Juni.	Bekjendtgjørelse angaaende en mellem Danmark og Spanien afsluttet Deklaration om gjensidig Anerkjendelse af Skibsmaal	66—67.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
15	2. júní.	Auglýsing um samning millum Danmerkur og Frakklands um framsölu á eptirlátnum fjármunum og ógoldnu kaupum danskra og franskra sjómanna.....	68—71.
16	6. júní.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.....	72—73.
17	3. júlí.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur..	74—75.
18	20. maí.	Konungsbrjef um setning alþingis.....	76—77.
19	28. júlí.	Auglýsing um kólerusótt í höfnum í Austurríki og Ungarn og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan til Íslands	78—79.
20	27. októbr.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.....	80—81.
21	29. októbr.	Auglýsing um þyngd á böggjum, er senda á millum konungs-ríkisins og Færeyja annars vegar og Íslands hins vegar	82—83.
22	11. nóvbr.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur..	84—85.
23	4. desbr.	Lög um prentsmíðjur.....	86—89.
24	4. desbr.	Lög um breyting á lögum um ýmisleg atriði, er snerta fiski-veiðar á opnum skipum 14. des. 1877.....	90—91.
25	4. desbr.	Lög um breyting á lögum 8. jan. 1886 um lán úr viðlagasjóði til handa sýslufjelögum til æðarvarpsræktar ...	92—93.
26	4. desbr.	Lög um að stjórninni veitist heimild til að selja þjóðjörðina Höfðahús í Fáskrúðsfjarðarhreppi í Suðurmúlasýslu.....	94—95.
27	4. desbr.	Tilskipun um rjett kvenna til að ganga undir próf hins lærða skóla í Reykjavík, prestaskólans og læknaskólans, og til að njóta kennslu á þessum síðar töldu skólum.....	96—99
28	31. desbr.	Auglýsing um að hinum innlendu, af eigenda hálfu óuppsegjanlegu ríkisskuldum með 4 hundruðustu í vöxtu sje sagt upp til útborgunar 11. marz 1887 eður til leigubreytingar í 3 ¹ / ₂ af hundraði.....	100—107

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
15	2. Juni.	Bekjendtgjørelse angaaende en mellem Danmark og Frankrig afsluttet Deklaration om Ublevering i visse Tilfælde af Efterladenskaber og tilgodehavende Pyrebeløb, der tilkomme danske og franske Sømænd	68—71.
16	6. Juni.	Allerhøjeste Kundgjørelse angaaende Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Thronfølgeren	72—73.
17	3. Juli.	Allerhøjeste Kundgjørelse angaaende Kongens Hjemkomst... ..	74—75.
18	20. Maj.	Allerhøjeste Reskript om Althingets Aabning	76—77.
19	28. Juli.	Bekjendtgjørelse om Kolera i østerrigsk-ungarske Havne samt om Forbud mod Indførsel af forskellige Gjenstande derfra til Island	78—79.
20	27. Oktbr.	Allerhøjeste Kundgjørelse angaaende Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Thronfølgeren	80—81.
21	29. Oktbr.	Bekjendtgjørelse om Bøgtgrændsen for Pakkeforsendelser mellem Kongeriet og Færøerne paa den ene Side samt Island paa den anden Side	82—83.
22	11. Novbr.	Allerhøjeste Kundgjørelse angaaende Kongens Hjemkomst	84—85.
23	4. Decbr.	Lov om Bogtrykkerier	86—89.
24	4. Decbr.	Lov om Forandring i Lov om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Vaade af 14de December 1877	90—91.
25	4. Decbr.	Lov om Forandring i Lov 8de Januar 1886 om Laan af Reservefonden til Sysselfkommuner til Ophjælpning af Ederfuglevarp	92—93.
26	4. Decbr.	Lov om Bemyndigelse for Regjeringen til at afhænde den Landskassen tilhørende Jord Høvdahus i Jastrubskjold Nep inden Søndermule Syssel	94—95.
27	4. Decbr.	Anordning angaaende Kvinders Afgang til at underkaste sig Examinering ved den lærde Skole i Reykjavik, Dannelsesanstalten for vordende Geistlige i Island og Lægestolen i Reykjavik samt til at deltage i Undervisningen i de to sidstnævnte Læreanstalter	96—99.
28	31. Decbr.	Bekjendtgjørelse angaaende Opsigelse af den fra Kreditors Side uopsigelige 4 pCt. Rente bærende indenlandske Statsgjæld til Udbetaling den 11te Marts 1887 eller til Konvertering til 3½ pCt. Rente	100—107

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Regjeringstidende

for

Island.

A.

Nr. 1.
8.
jan.

Lög

um

hluttöku safnaða í veitingu brauða.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungar,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski.
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Þegar brauð í þjóðkirkjunni losnar, tekur söfnuðurinn þátt í veitingu þess eptir reglum þeim, er nú skal greina.

2. grein.

Þegar auglýst hefur verið, að prestsembætti sje laust, og hinn ákveðni umsóknarfestur er út runninn, skal landshöfðingi, þegar fleiri en 3 hafa sótt um embættið, er allir fullnægja hinum almennu skilyrðum fyrir því að geta haft á hendi prestsembætti í þjóðkirkjunni, með ráði biskups velja þrjá af umsækendum til kosningar, er honum virðast hafa bezta hæfilegleika til þess, að geta komið til álita við veitingu embættisins. Hafi að eins 3 slíkir menn sótt um brauð, má landshöfðingi á sama hátt velja tvo þeirra til kosningar.

3. grein.

Umsóknarbrjef þau, er þannig hafa verið valin úr, og bæði umsóknarbrjefin, hafi að eins 2 sótt um embættið, sendir biskup með athugasemdum þeim, er honum virðist ástæða til að gjöra, til hlutadeigandi prófasts, en prófastur skal sjá um, að þau verði lögð fram og liggi til sýnis í 2 vikur á einhverjum hentugum stað í prestakallinu. Ef sóknarnefndin eða sóknarnefndirnar í prestakallinu láta eigi prófast vita, áður frestur þessi er liðinn, að söfnuðurinn ætli sjer eigi að nota kjörrjett sinn, skal prófasturinn stofna til fundar fyrir allt prestakallið, áður aðrar 2 vikur sjeu liðnar, og skal auglýsa fund þennan svo sem þörf gjörist. Um umsækendur þá, sem í kjöri eru, skal á þessum fundi öllum þeim meðlimum þjóðkirkjunnar, sem búsettir eru í prestakallinu, og óspillt mannorð hafa, gefinn kostur á að greiða atkvæði, ef þeir eru orðnir fullra 25 ára, þegar kosningin fer fram, og hafa atkvæðisrjett á safnaðafundum samkvæmt lögum nr. 5. frá 27. febr. 1880, sbr. lög nr. 10. frá 12. maí 1882.

Nr. 1. Lög 8. jan. um hluttöku safnaða í veitingu brauða.

LovNr. 1.
8de
Januar.

om

Menighedernes Medvirkning ved Besættelsen af Præsteskald.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vittterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar et Præsteskald i Folkekirken bliver ledigt, har Menigheden Ret til at medvirke ved sammes Besættelse efter nedenstaaende Regler.

§ 2.

Efter at Præsteembedet har været opslaaet vakant, og den fastsatte Frist til at indgive Ansøgninger om samme er udløbet, udtager Landshøvdingen efter Samraad med Biskoppen, naar der til Embedet har meldt sig flere end 3 Ansøgere, der alle opfylde de almindelige Betingelser for at beskæde Præsteembede i Folkekirken, de 3 af disse til Valg, der synes ham bedst kvalificerede til at komme i Betragtning ved Embedets Besættelse. Er der om Embedet kun indkommet Ansøgninger fra 3 saadanne Ansøgere, kan Landshøvdingen paa samme Raade udtage to af disse til Valg.

§ 3.

De saaledes udtagne Ansøgninger, eller i Fald kun to have søgt Embedet, begge Ansøgningerne, sender Biskoppen med de Bemærkninger, som han maatte finde Anledning til at fremsætte, til vedkommende Provst, der sørger for, at de fremlægges til almindeligt Eftersyn i 14 Dage paa et hensigtsmæssigt Sted i Pastoratet. Dersom Sogneudvalget eller Sogneudvalgene i Pastoratet ikke inden Udløbet af nævnte Tidsfrist have underrettet vedkommende Provst om, at Menigheden ikke agter at gjøre Brug af sin Valgret, har Provsten inden Forløbet af andre 14 Dage at foranstalte et behørigt bekendtgjort Møde afholdt for hele Pastoratet, hvor der gives samtlige der boplatte uberygtede Medlemmer af Folkekirken, der paa den Tid, Valget foregaar, have opnaaet 25 Aars Alder, og som ifølge Lov Nr. 5, 27de Februar 1880 jfr. Lov Nr. 10, 12te Mai 1882 have Stemmeret paa Menighedsmødet, Lejlighed til at stemme om de Ansøgere, mellem hvilke der skal vælges.

Nr. 1. Lov af 8de Januar om Menighedernes Medvirkning ved Besættelsen af Præsteskald.

Nr. 1.
8.
jan.

4. grein.

Kjörstjórn skal stýra kosningum; er prófastur formaður hennar, en hver sóknarnefnd í prestakallinu kys í hana 2 menn.

5. grein.

Sóknarnefnd hver semur skrá yfir þá sóknarmenn, er kosningarrjett hafa eptir 3. gr., og sjer um, að skráin liggi til sýnis fulla viku á undan kjördeginum á einhverjum hentugum stað fyrir sóknarbúa; eptir þeirri skrá fer kosningin fram.

Nú kærir einhver, að sjer hafi verið sleppt úr skránni, eða að annar hafi heimildarlaust verið tekinn á skrána, og skal hann þá í seinasta lagi koma fram með kröfu sína eða mótmæli á sjálfum kjördeginum, og leggur kjörstjórnin því næst úrskurð sinn á málið, áður en gengið er til atkvæðagreiðslu.

6. grein.

Sjerhver sá, er kosningarrjett hefur og vill greiða atkvæði, skal koma sjálfur á kjörfund. Atkvæðagreiðslan skal fram fara munnlega, og skulu tveir af kjörstjórunum taka við atkvæðum við kjörskrá hverja. Þegar öllum, er viðstaddir eru og hafa kosningarrjett, hefur verið gefinn kostur á að greiða atkvæði og þau rituð í kjörbækurnar, skal atkvæðagreiðslunni lokið, en þó eigi fyr en klukkustund er liðin, frá því kosningar hófust.

7. grein.

Kjörstjórnin semur skýrslu um það, er fram hefur farið á kjörfundinum, og sendir hana ásamt kjörskránum og umsóknarbrjefunum o. fl. til landshöfðingja, þegar frestur sá er liðinn, sem ræðir um í 8. grein.

8. grein.

Nú vill einhver koma fram með kæru viðvíkjandi kosningu þeirri, er fram hefur farið, og verður hann þá að senda kæru sína skriflega til formanns kjörstjórnarinnar, áður en vika sjeu liðin frá því kosningin fór fram, ef henni skal nokkur gaumur gefinn; en formaður kjörstjórnarinnar skal senda landshöfðingja kærana ásamt áliti kjörstjórnarinnar.

9. grein.

Ef að minnsta kosti helmingur safnaðarmeðlima þeirra í prestakallinu, er kosningarrjett hafa, hafa tekið þátt í kosningunni, og einhver af umsækendum hefur hlotið að minnsta kosti helming atkvæða þeirra, er greidd hafa verið, verður honum gefið veitingarbrjef af hlutaðeigandi stjórnarvaldi, hafi kosningin farið fram eptir 3.—8. gr. laga þessara, eða sjeu eigi þeir gallar á, sem eptir atvikum geti haft veruleg áhrif á úrslit hennar; ella skal við veiting embættisins taka það tillit til þeirra óska, er hafa komið fram af hálfu safnaðarins, er álitid verður að rjett sje.

10. grein.

Nú hefur laust brauð verið auglýst á venjulegan hátt, og hinn ákveðni umsóknarfrestur er útrunninn, og hafi þá ekki nema einn, er fullnægi hinum almennu skilyrðum fyrir að þjóna prestsembætti í þjóðkirkjunni, sótt um brauðið, þá skal eptir kosningarreglum laga þessara leita tillögu safnaðarins um, hvort hann heldur kjósi að brauðið verði veitt þessum eina umsækjanda, eða prestþjónusta í brauðinu verði fyrst um sinn falin á hendur nágrannapresti eða nágrannaprestum, verði því við kómið, eða settur verði prestur til að þjóna brauðinu til bráðabirgða, geti hann fengizt.

Nr. 1. Lög 8. jan. um hluttöku safnaða í veitingu brauda.

§ 4.

Valget ledes af en Valgbestyrelse, hvis Formand er Provsten, og hvortil ethvert Sogneudvalg i Pastoratet vælger 2 Mænd.

Nr. 1.
8de
Januar.

§ 5.

* Hvert Sogneudvalg affatter en Liste over de i Sognet bosatte, efter § 3 stemmeberettigede, Menighedsmedlemmer og sørger for, at Listen fremlægges i 8 Dage før Valgdagen til Eftersyn paa et for Sognets Beboere bekvemt Sted. Valgbehandlingen foregaar efter denne Liste.

Anker Nogen over at være udeladt eller over, at en Uberettiget er optaget paa Listen, har han senest paa selve Valgdagen at fremsøre sin Paastand eller Indsigelse, som Valgbestyrelsen derefter afgjør ved sin Beslutning, forinden Stemmegivningen begynder.

§ 6.

Enhver Valgberettiget, der vil afgive sin Stemme, skal møde personlig. Stemmerne, afgives mundtlig og modtages ved hver Valgliste af to af Valgbestyrelsens Medlemmer. Naar alle de tilstedeværende Valgberettigede have faaet Udgang til at afgive deres Stemmer, og disse ere tilførte Valgprotokollerne, slutes Afstemningen, dog ikke førend en Time efter, at Valgbehandlingen er begyndt.

§ 7.

Valgbestyrelsen affatter en Beretning om, hvad der er foregaaet ved Valget og afsender den efter Udløbet af den i § 8 nævnte Frist tilligemed Stemmelisterne og Ansøgningerne m. v. til Landskøvdningen.

§ 8.

Enhver, der har Noget at anke over ved den foregaaede Valghandling, maa, hvis hans Anke skal komme i Betragtning, inden 8 Dage efter Valghandlingens Foretagelse have indgivet sin skriftlige Besværing til Valgbestyrelsens Formand, der indsender den tilligemed Valgbestyrelsens Erklæring derover til Landskøvdningen.

§ 9.

Derksom i det Mindste Halvdelen af Pastoratets stemmeberettigede Menighedsmedlemmer har deltaget i Valget, og nogen af Ansøgerne har faaet mindst Halvdelen af de afgivne Stemmer for sig, vil der af vedkommende Regjeringsmyndighed blive meddelt ham Kaldsbrev, jaafremt Valgbehandlingen er foregaaet i Overensstemmelse med nærværende Lovs §§ 3—8, eller ikke liden af saadanne Mangler, som efter Omstændighederne kunne have en væsentlig Indflydelse paa dens Udfald. I andet Tilfælde tages der ved Embedets Besættelse det Hensyn til de fra Menighedens Side foreliggende Meningstilfjendegivelser, som anses for berettiget.

§ 10.

Har der til et ledigt Præstekald, der har været opslaaet vakant paa sædvanlig Maade, ved Ansøgningsfristens Udløb kun meldt sig en Ansøger, der opfylder de almindelige Betingelser for at beklæde Præsteembedet i Folkekirken, skal der, under Jagttagelse af de i denne Lov foreskrevne Regler, indhentes Menighedens Erklæring, om den foretrækker, at Kaldet bortgives til denne Ansøger, eller at dets Betjening indtil videre overdrages til en Nabopræst eller Nabopræster, derksom dette kan lade sig gjøre, eller at der til at betjene Kaldet foreløbig bliver konstitueret en Præst, ifald en saadan kan faas.

Nr. 1. Lov af 8de Januar om Menighedernes Medvirkning ved Besættelsen af Præstekald.

Nr. 1.
8.
jan.

11. grein.

Kostnaði við prestakosningar skulu sóknarnefndirnar jafna niður á alla safnaðarmenn í prestakallinu, þá er atkvæðisrjett hafa samkv. 3 gr. Eindagi á því gjaldi er hinn fjórtándi dagur, frá því að niðurjöfnunin og hverjum greiða skuli var auglýst á kirkjufundi. Kærur út af fjárheimtu þessari er heimilt að bera upp á hjeradsfundi prófastsdæmisins, og leggur hann fullnaðarúrskurð á málið. Rjett er að taka gjöld þessi lögtaki.

12. grein.

Lög þessi öðlast gildi 1. dag janúarmánaðar 1887.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 8. janúar 1886.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

§ 11.

De med Præstevalget forbundne Udgifter skulle af Sogneudvalgene paalignes alle de ifølge § 3 stemmeberettigede Menighedsmedlemmer i Pastoratet. Det paalignede Bidrag falder til Betaling den fjortende Dag efter at Paaligningen samt Opgivelse af, til hvem Indbetalingen skal ske, er bekendtgjort paa Kirkestævne. Anker over Ligningen kunne sættes paa Provstiets Herredsmøde, der endelig paaafjender Sagen. Disse Bidrag kunne ind- drives ved Udpantning.

Nr. 1.
8de
Januar.

§ 12.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1887.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette

Givet paa Amalienborg, den 8de Januar 1886.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 2.
8.
jan.

Lög

um

að stjórninni veitist heimild til að selja þjóðjarðir.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ráðgjafanum fyrir Island veitist heimild til að selja ábúendunum eptirfylgjandi þjóðjarðir fyrir það andvirði, sem að minnsta kosti nemur þeirri upphæð, er greind er við hverja þeirra:

1. Böggversstaði í Vallnahreppi, ásamt hjáleigunni Árgerði fyrir	6,500 kr.
2. Ásgerðarstaðasel í Skriðuhreppi	900 —
3. Hrísa í Húnavatnssýslu	2,500 —
4. Brekku í sömu sýslu	3,800 —
5. Akur í sömu sýslu	3,000 —
6. Skinnastaði í sömu sýslu	2,250 —
7. Húnastaði í sömu sýslu	2,000 —
8. Hæli í sömu sýslu	1,950 —
9. Hafragil í Skagafjarðarsýslu	2,500 —
10. Skíðastaði í sömu sýslu með hjáleigunni Herjólfstöðum	5,000 —
11. Hafsteinsstaði í sömu sýslu	2,400 —
12. Veðramót í sömu sýslu	5,000 —
13. Svínadal í Leiðvallahreppi	1,350 —
14. Gröf í sama hreppi	1,200 —
15. Brekku í Rosmhvalaneshreppi	1,400 —
16. Eyðijörðina Efriströnd í Rángárvallasýslu	350 —
17. Vík í Dyrhólahreppi	6,000 —
og er þar með úr gildi numinn 1. töluliður í 1. gr. laga 8 nóvbr. 1883	
Enn fremur Reykjavíkurkaupstað:	
18. Rauðará með afbýlinu Lækjarbakka	2,400 —

Nr. 2. Lög 8. jan. um að stjórninni veitist heimild til að selja þjóðjarðir.

Lov

Nr. 2.
8de
Januar.

om

Bemyndigelse for Regjeringen til at afhænde nogle Landskassen tilhørende Jorder.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ministeren for Følsø bemyndiges til at afhænde til Brugerne efternævnte Landskassen tilhørende Jorder for en Kjøbesum, der idet Mindste andrager det ved hver enkelt anførte Beløb:

1. Bøggversstadir i Ballna Rep med Hjaleje Argerdi . . . for	6,500 Kr.
2. Åsgerdarstadasel i Skridu Rep	900 —
3. Grisjar i Hunavatns Sýssel	2,500 —
4. Brekka i samme Sýssel	3,800 —
5. Åfur i samme Sýssel	3,000 —
6. Skinnastadir i samme Sýssel	2,250 —
7. Hunstadir i samme Sýssel	2,000 —
8. Hæli i samme Sýssel	1,950 —
9. Hafragil i Skagafjardar Sýssel	2,500 —
10. Skidastadir i samme Sýssel med Hjaleje Herjólfsstadir	5,000 —
11. Haffsteinstadir i samme Sýssel	2,400 —
12. Bedramot i samme Sýssel	5,000 —
13. Sveinadalur i Leidvallar Rep	1,350 —
14. Grøf i samme Rep	1,200 —
15. Brekka i Rosmhvalanes Rep	1,400 —
16. Dejorden Gristrond i Rangarvalla Sýssel	350 —
17. Bif i Dyrhola Rep	6,000 —

hvorved § 1, 1 i Lov af 8de Novbr. 1883 ophæves.

Endvidere til Reykjavik Kjøbstad:

18. Raudara med Afbyggerstedet Lækjarbakkfi	2,400 —
---	---------

Nr. 2. Lov af 8de Januar om Bem. for Regj. til at afh. nogle Landskassen tilh. Jorder.

Nr. 2.
8.
jan.

Um sölu þessa skal farið eptir ákvæðum þeim, er gjörð eru í 2. og 3. gr. í lögum nr. 26. 8. nóvbr. 1883

2. gr.

3. gr.

Heimild sú, sem veitt er til sölu þessarar, gildir að eins til 31. des. 1890.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 8. janúar 1886.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 2.

Afhændelsen sker under Jagttagelse af Reglerne i Lov Nr. 26 af 8de Novbr. 1883
 §§ 2 og 3.

Nr. 2.
 8de
 Januar.

§ 3.

Bemyndigelsen til denne Afhændelse staar kun i Kraft til 31te December 1890.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 8de Januar 1886.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

L ö g

Nr. 3.
8.
jan.

um

lán úr viðlagasjóði til handa sýslufjelögum til
æðarvarpsræktar.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski.
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sýslunefndunum í Snæfellsness, Dala, Barðastrandar og Stranda sýslum, sem og Mýra og Isafjarðar sýslum, ef þær beiðast þess, veitist samtals allt að 10,000 kr. lán úr viðlagasjóði til eflingar æðarvarpsræktar. Lánið geta sýslufjelög þessi tekið smátt og smátt eptir þörfum. Lánið ávaxtast og endurgelzt á 28 árum með 6 af hundraði ár hvert.

2. gr.

Hver ábúandi á æðarvarpsjörð í sýslum þeim, sem talðar eru í 1. gr., er skyldur fram að telja á hreppskilapíngum haust hvert, hversu mörg pund af hreinsuðum æðardún fengizt hafi það sumar af ábyli hans, og skal hreppstjóri hver semja greinilega og ýtarlega skýrslu um framtal æðardúnstekju í sínum hrepp; skal hann tilgreina nöfn allra ábúenda á hverri æðarvarpsjörðu, hve mikinn hluta jarðar hver hafi til ábúðar eða afnota, og hversu mikla dúntekju hver fram telur, og senda sýslumanni skýrslu sína fyrir útgöngu desembermánaðar ár hvert. Síðan jafnar sýslumaður árgjaldi sýslunnar af láninu niður samkvæmt skýrslum hreppstjóra á allar æðarvarpsjarðir í sýslunni, jafnt á hvert æðardúnspund, og tilkynnir hverjum ábúanda gjaldhæð hans innan marzmánaðarloka. Ábúandi skal lokið hafa árgjaldi sínu til sýslumanns fyrir aprílmánaðarlok, en sýslumaður viðlagasjóði fyrir 11. júní ár hvert.

Lov

Nr. 3.
8de
Januar.

om

Laan af Reservefonden til Sysselkommuner til Ophjælpning af Ederfuglevarp.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Sleebig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg.

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Sysselforstanderskaberne i Snæfellsnes, Dala, Bardastrandar og Stranda Sysseler, samt Sysselforstanderskaberne i Myra og Sjaffardar Sysseler, forsaavidt de andrage derpaa, tilstaaes der tilsammen indtil 10,000 Kr. som Laan af Reservefonden til Ophjælpning af Ederfuglevarp. Laanet kan af de nævnte Sysselkommuner erholdes udbetalt, efterhaanden som der haves Brug for samme. Laanet forrentes og afdrages med 6% aarlig i 28 Aar.

§ 2.

Enhver Bruger af en i de i § 1 ommeldte Sysseler beliggende Ederdunsjord er pligtig til hvert Efteraar paa Repstthinget at opgive, hvor mange Pund renset Ederdun der i den Sommer er indsamlet paa hans Brugsjord, og enhver Repsthyrer har at udarbejde en tydelig og nøjagtig Fortegnelse over Opgivelserne af Ederdunsudbyttet i Reppen, i hvilken Fortegnelse, som bør tilstilles Sysselmanden inden Udgangen af hvert Aars Decembermaaned, han har at anføre Navnene paa alle Brugere af hver enkelt Ederdunsjord, og hvor stor Del af Jorden hver enkelt har til Brug eller Benyttelse og hvor stort Ederdunsudbytte han opgiver at have havt. Sysselmanden ligner derefter paa Grundlag af de fra Repsthyrerne modtagne Fortegnelser det Beløb, som Syssellet for det paagjældende Aar har at indbetale af Laanet, paa alle Sysselrets Ederdunsjorder, ligelig paa hvert Pund Ederdun, hvorefter han inden Udgangen af Martsmaaned giver hver enkelt Bruger Meddelelse om det ham paaligende Beløb. De aarlige Bidrag skulle Brugerne erlægge til Sysselmanden inden Udgangen af April og Sysselmanden indbetale til Reservefonden inden hvert Aars 11te Juni.

Nr. 3. Lov af 8de Januar om Laan af Reservei til Syssell. ti Ophjælp. af Ederfuglevarp.

Nr. 3.

8.
jan.

3. gr.

Þá er ábúandi greitt hefur árgjaldið, á hann rjett á fullu endurgjaldi þess hjá landeiganda. Greiði ábúandi eigi árgjaldið á rjettum eindaga, er rjett að taka það lögtaki sem annað almannagjald.

4. gr.

Nú er ábúandi gjaldskyldrar jarðar kærður um rangt framtal, og má hann vinna eið að framtali sínu fyrir sýslumanni. Treystist hann eigi að vinna eiðinn, eða sannist það að hann hafi talið rangt fram, greiði hann umfram árgjald sitt í sekt til landssjóðs 20—50 kr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 8. janúar 1886.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 3.

Naar en Opsidder har erlagt sit Marsbidrag, har han Ret til fuldtud at få dette godtgjort af Jordens Gjer. Hvis Brugerens ikke til rette Forfaldstid erlægger sit Marsbidrag, kan det, som anden offentlig Afgift, inddrives ved Udpantning.

Nr. 3.
8de
Januar.

§ 4.

Derjom Brugerens af en bidragspligtig Jord sigtes for en urigtig Opgivelse, kan han med Ed for Syssejemanden bekræfte sin Opgivelse. Trøster han sig ikke til at aflægge Eden, eller bevises det, at hans Opgivelse har været urigtig, bør han forinden sit Marsbidrag erlægge en Bøde af 20—50 Rr. til Landskassen.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 8de Januar 1886.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S)

J. Nellemann.

Nr. 4.
19.
febr.

L ö g

um

utanþjóðkirkjumenn.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I.

Um borgaralegt hjónaband utanþjóðkirkjumanna og trúarfræðslu barna þeirra.

1. gr.

Þjett er að veraldlegir valdsmenn gefi hjón saman, og hefur slíkt hjónaband fulla löghelgi, þótt kirkjuleg vígsla eigi komi til, ef annaðhvort hjónaefna eða bæði eru utan þjóðkirkju.

2. gr.

Hjónaefni þau, er ganga vilja í borgaralegt hjónaband, riti bæjarfógeta eða sýslumanni í því lögsagnarumdæmi, er þau vilja láta gefa sig saman í, bónarbrjef um, að hann gefi þau í hjónaband. Skulu þau þá skýra honum frá því, hværrar trúar þau sjeu og í hverju trúfjelagi, ef þau í nokkru eru.

3. gr.

Nú hefur bæjarfógeti eða sýslumaður verið beðinn um að gefa hjón saman, og skal hann láta birta það á kirkjufundi í prestakalli því, er brúðurin er til heimilis í, 3 vikum áður en hjónin eru saman gefin. Í kaupstöðum fer um þessa birtingu, sem þar er venja um auglýsingar þær, er almenning varða. Birtingin verður ógild, ef hjónaefnin eigi eru saman gefin hinar næstu 12 vikur. Vilji nokkur hefja lögbann gegn hjónabandinu, skal segja til þess valdsmanni lögsagnarumdæmis þess, sem brúðurin á heima í.

4. gr.

Áður en valdsmaður gefur hjón saman, ber honum að hafa fengið fulla vissu um, að birting sú, sem lögboðin er í 3. gr., hafi farið fram, og að ekkert lögbann sje gjört. Um meinbugi skal valdsmaður gæta alls hins sama, sem þjóðkirkjuprestar eiga að gæta

Lov

angaaende

Personer, der staa udenfor Folkekirken.

Nr. 4.
19de
Febr.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Renders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I.

Om borgerligt Ægteskab imellem Personer, der staa udenfor Folkekirken,
samt om den religiøse Opdragelse af disses Børn.

§ 1.

Tvende Personer, der enten begge eller af hvilke den ene ikke hører til Folkekirken, kunne indgaa fuldgyldigt Ægteskab med hinanden for den borgerlige Dyrighed uden kirkelig Biesse.

§ 2.

De, der ville indgaa saadan borgerligt Ægteskab, skulle derom indgive skriftlig Begjæring til Byfogden eller Syssemanden i den Jurisdiktion, hvor Ægteskabet agtes fuldbjyrdet. Denne Begjæring skal tillige indeholde Oplysning om, til hvilken Tro de bekjende sig, samt om de tilhøre noget Trossamfund, og i bekræftende Fald da hvilket.

§ 3.

Naar en Byfoged eller en Syssemand har modtaget en saadan Begjæring, har han 3 Uger før Ægteskabets Indgaaelse at lade dette kundgjøre ved Kirkestævne i det Præsteskald, hvor Bruden hører hjemme. I Kjøbstæderne forholdes der med denne Kundgjørelse som med Offentligheden vedkommende Bekjendtgørelser. Hengaar der mere end 12 Uger efter Kundgjørelsen, førend Ægteskabet fuldbjyrdes, taber denne sin Gylldighed. Forbud mod Ægteskabets Stiftelse maa anmeldes for Dyrigheden paa Brudens Hjemstavn.

§ 4.

Forinden Ægteskabet slutes, har vedkommende Dyrighed at forvise sig om, at den i § 3 paabudne Kundgjørelse har fundet Sted, og at intet Forbud er anmeldt. Med Hensyn til Ægteskabshindringer har Dyrigheden at iagttage Alt, hvad det efter Lovgivningen paahviler Folke-

Nr. 4. Lov af 19de Febr. angaaende Personer, der staa udenfor Folkekirken.

Nr. 4. að lögum, þó svo, að ferming og altarisganga sjeu ekki hjúskaparskilyrði fyrir þá, sem
19.
febr. eigi hafa þjóðkirkjutrú.

5. gr.

Hjónaefni skulu koma til brúðkaupsstefnu á þeim stað, degi og stundu, er valdsmaður ákveður. Skal valdsmaður þá fyrst brýna fyrir þeim þýðingu hjónabandsins, því næst tekur hann á móti játningu þeirra um, að þau vilji hjón verða, og lýsir loksins yfir því, að þau sjeu gefin saman í lögmætt hjónaband. Stjórnarráð Íslands setur reglur fyrir athöfn þessari, og skal hún fram fara í heyranda hljóði og í viðurvist tveggja tilkvaddra votta. Bæjarfógeti eða sýslumaður skal rita í bók, sem til þess er ætluð, allt það, er nokkru má varða, að því er til hjónabandsins kemur, og fái hjónunum eptirrit þess, staðfest með nafni sínu og embættisinnsgigli, til sannindamerkis um, að þau sjeu að lögum hjón orðin. Svo skal og valdsmaður, áður vika er liðin, senda annað eptirrit presti sóknar þeirrar, er brúðurin átti heima í, þá er hún giptist, og ritar hann þá skýrslu um hjónabandið í gjörðabók prestakallsins.

6. gr.

Borgun fyrir birtingu þá, sem 3. grein getur, og vottorð um hana greiðist eptir lögum nr. 3 13. janúar 1882, 4. gr.; en fyrir gjörð þá, sem 5. gr. tilskilur og fyrir eptirrit af gjörðabókinni, skal gjalda valdsmanni 4 kr., er renni í landssjóð. Nú þarf valdsmaður að takast ferð á hendur, til að gefa hjón saman, og skal þá greiða honum dagpeninga og farareyri, slíkan sem aukatekjureglugjörð 10. september 1830 til skilur í 15. og 16. gr.

7. gr.

Nú er annaðhvort hjónaefna eða bæði utan þjóðkirkju, og verður hjónaband þeirra löglegt, ef einhver þjóðkirkjuprestur, sem í embætti er, vígir þau; en senda skal sóknarpresti brúðarinnar skýrslu um vígsluna, ef það er eigi hann, sem hefur gefið þau saman, svo hann geti gjört við það athugasemd í gjörðabók sína. Við stofnun hjónabanda þessara skal gæta ákvæða laganna um kirkjulega vígslu.

8. gr.

Ekki má gefa saman í hjónaband hjónaefni þau, sem ekki eru bæði þjóðkirkjutrúar, nema þau hafi skýrt embættismanni þeim, sem á að gefa þau saman í hjónaband, frá því, í hverjum trúarbrögðum börn þau, er þau eiga saman, skuli uppfæða. Þessa yfirlýsingu skal rita í gjörðabækur þær, er fyr greinir. Þó má breyta slíkri ákvörðun, ef þeim hjónum semur um, eða eptir ráðstöfun annars þeirra, ef hitt er látið, eða hefur misst forráð fyrir börnunum, og landshöfðingi samþykkir. Ekki má uppfæða börn í öðrum trúarbrögðum en þeim, er annaðhvort foreldra hefur, eða að öðrum kosti í trú þjóðkirkjunnar.

9. gr.

Nú var hvorttveggja foreldra í þjóðkirkjunni, er þau gengu að eigast, og hafa því engan samning gjört sín á milli um trúfræðslu barna sinna, og er þá hvoru þeirra rjett að krefjast þess, að börnin alist upp í trúfræði þjóðkirkjunnar. Þó er rjett að börnin alist upp í trú þeirri, er annað foreldra hefur síðar tekið, sjeu þau bæði á það sátt. Nú gengur annað hjóna úr þjóðkirkjunni og tekur aðra trú, en hitt er látið eða
Nr. 4. Lög 19. febr. um utanþjóðkirkjumenn.

kirkens Præster at paase, dog at Konfirmation og Altergang for Personer, der ikke have Folke- Nr. 4.
kirkens Tro, ikke ere Betingelser for Egtteskab. 19de
Febr.

§ 5.

Brudeparret skal møde til Egtteskabets Stiftelse paa Sted, Dag og Time, som af Øvrigheden berammes. Denne foreholder først begge Personer Egtteskabets Betydning, modtager derpaa deres Erklæring om, at de ville have hinanden til Mand og Hustru, og forkynder sluttelig, at Egtteskabet imellem dem lovlig er indgaaet. Handlingen foregaar offentlig og under Tilfaldelse af tvende Vidner i Overensstemmelse med en af Ministeriet for Island i dette Njemed foreskrevet Formular. Om det saaledes indgaaede Egtteskab indføres det fornødne i en dertil indrettet Protokol af Byfogden eller Syssemanden, der meddeler Egteparret en Udskrift heraf under sit Navn og Embedssegel som Vidnesbyrd om, at Egtteskabet lovligt er indgaaet. Ligeledes meddeler Øvrigheden inden 8 Dage en anden Udskrift til den Sognepræst, i hvis Sogn Bruden før Egtteskabets Indgaaelse havde hjemme, hvorefter denne indfører Bemærkning om det indgaaede Egtteskab i Præstefaldets Ministerialbog.

§ 6.

For den i § 3 nævnte Rundtgjørelse og Attest derom erlægges Betaling efter Lov Nr. 3 13de Januar 1882 § 4. For den i § 5 nævnte Handling og for Udfærdigelsen af Protokoludskriften erlægges til vedkommende Øvrighedsperson 4 Kr., der tilfalde Landskassen. Hvis denne Øvrighedsperson i den ommeldte Anledning maa foretage en Rejse, erholder han Dagpenge og Befordringsgodtgjørelse efter Reglerne i §§ 15 og 16 i Sportelreglement 10de September 1830.

§ 7.

Naar Personer, der enten begge eller hvoraf kun den ene hører til Folkekirken, agte at indgaa Egtteskab med hinanden, kan deres Egtteskab lovligen stiftes ved en Vielse foretagen af en til Folkekirken hørende Præst, der er i Embede. Herom bør Anmeldelse ske til Præsten i det Sogn, hvor Bruden hører hjemme, saafremt Vielsen ikke er foretagen af ham, for at Bemærkning derom kan optages i hans Ministerialbog. Ved saadanne Egtteskabers Indgaaelse bør Lovgivningens Bestemmelser angaaende kirkelig Vielse iagttages.

§ 8.

Egtteskab mellem Personer, der ikke begge bekjende sig til Folkekirkens Tro, maa først finde Sted, naar de til den Embedsmand, for hvem Egtteskabet indgaaes, have afgivet en Erklæring om, i hvilken Tro Børnene af deres Egtteskab skulle opdrages. Denne Erklæring tilføres de fornævnte Protokoller. — Den saaledes trufne Bestemmelse kan dog senere forandres ved Egtteskallernes fælles Overenskomst, eller, naar den ene af dem er død eller har mistet Myndigheden over Børnene, ifølge den anden Egtteskallens Bestemmelse, forsaavidt denne bifaldes af Landshøvdingen. Børnene maa ikke opdrages i en anden Trosbekjendelse end den, til hvilken en af Forældrene hører, eller, hvis dette ikke sker, i Folkekirkens.

§ 9.

Naar Forældrene ved deres Egtteskabs Indgaaelse begge hørte til Folkekirken, og saaledes ingen Overenskomst om Børnenes religiøse Opdragelse har fundet Sted imellem dem, er enhver af Forældrene berettiget til at forlange, at Børnene opdrages i Folkekirkens Tro. Dog skal det være tilladt at opdrage Børnene i en Trosbekjendelse, til hvilken en af Forældrene siden er gaaet over, forsaavidt de begge herom ere enige. Træder den ene Egtteskalle, efter at Nr. 4. Lov af 19de Febr. angaaende Personer, der staa udenfor Folkekirken.

Nr. 4. hefur misst forráð fyrir börnum sínum, og er þá heimilt, að þau alist upp í trú þess, sem á lífi er, ef landshöfðingi samþykkir.

19.
febr.

10. gr.

Foreldri, sem ekki eru í þjóðkirkjunni, skulu tafarlaust skýra sóknarprestinum frá fæðingu barna sinna, svo og frá nöfnum þeirra, áður en 12 vikur eru liðnar frá því er þau fæddust, svo hann geti ritað hvorttveggja þetta í gjörðabók prestakallsins. Vottorð um nafngjafir þessar komi í staðinn fyrir skírnarvottorð. Brot gegn ákvæðum greinar þessarar varða 1—20 króna sekt, er rennur í fátækraþjóð. Valdsmaður ákveður sektina.

11. gr.

Fjórtán ára aldur barna þeirra, sem ekki heyra til þjóðkirkjunni, jafngildir fermingu að því er til borgaralegra rjettinda kemur. Rjett er að börn þau, er ekki skulu alast upp í trúarbrögðum þjóðkirkjunnar, sjeu undanþegin fræðslu í þeim í alþjóðlegum skólum.

12. gr.

Sáttatílaun milli hjóna af hálfu hinnar andlegu stjettar, sem tilskipun 18. október 1811 (sbr. tilskipun 30. apríl 1824, 18. gr.) til skilur, fellur niður, ef hjón lýsa því yfir við valdsmann, að þau sjeu ekki bæði í þjóðkirkjunni.

II.

Um konunglega staðfesting utanþjóðkirkjupresta og gildi embættisverka þeirra.

13. gr.

Ef kirkjufjelag hjer á landi utan þjóðkirkjunnar kys sjer prest eða forstöðumann, þá geta fulltrúar kirkjufjeldagsins leitað staðfestingar konungs á kosningunni. Nú staðfestir konungur kosninguna, og hafa þá kirkjuleg embættisverk þau, er sá prestur fremur fyrir utanþjóðkirkjumenn, þar á meðal hjónavígsla, alla hina sömu borgaralega þýðingu, sem væru þau af þjóðkirkjupresti framin, slíkt hið sama er um vottorð þau, er slíkur prestur gefur.

Um meinbugi og lýsingar, að því er til hjúskapar kemur, gæti prestar þessir fyrirmæla þeirra, er annars gilda að lögum; sæti ella ábyrgð sem þjóðkirkjuprestar.

14. gr.

Nú hefur prestur eða forstöðumaður utanþjóðkirkjusafnaðar fengið konunglega staðfesting, og skal hann þá sýna hana sýslumanni eða bæjarlógeta, þeim er í hlut á, áður en hann fremur embættisverk, og skal hann jafnframt með skriflegum eiddaf eða yfirlýsingu skuldbinda sig til að hegða sjer í þessari stöðu sinni samkvæmt lögum landsins. Skyldur er hann að gefa skýrslur þær og vottorð, er yfirvöld krefjast og að söfnuði hans lúta, og upplýsingar aðrar í líkingu við það, sem þjóðkirkjuprestar eru skyldir að gefa.

15. gr.

Rjett er utanþjóðkirkjumönnum, þeim er hafa prest eða forstöðumann þann, sem kgl. staðfestingu hefur fengið eptir 13. gr., að nota grafreiti þá, er þjóðkirkjan hefur Nr. 4. Lög 19. febr. um utanþjóðkirkjumenn.

den anden er død eller har tabt Myndigheden over Børnene, over til en anden Tro end Folke-
 kirkens, skal det være tilladt at lade Børnene opdrage i den efterlevende Ægtefælles Tro, for-
 saavidt Landskhøvdingen samtykker heri.

Nr. 4.
 19de
 Febr.

§ 10.

Forældre, der ikke høre til Folkekirken, skulle uden Ophold melde deres Børns Fødsel for Sognets Præst, samt inden 12 Uger efter Fødslen for samme opgive Barnets Navn, for at han kan indføre begge Dele i Ministerialbogen. Attest om saadan Navngivelse træder i Stedet for Daabsattest. Overtrædelse af nærværende Paragrafs Bestemmelser anses med Bøder fra 1—20 Kroner til vedkommende Fattigkasse. Bøderne fastsættes af Øvrigheden.

§ 11.

For Børn, der ikke høre til Folkekirken, skal 14 Aars Alderen træde i Stedet for Konfirmationen med Hensyn til de til denne knyttede borgerlige Virkninger. Børn, der ikke skulle opdrages i Folkekirken Religion, skulle være undtagne fra Undervisningen i denne i offentlige Skoler.

§ 12.

Den ved Forordning af 18de Oktober 1811 (jfr. Forordning af 30de April 1824 § 18) paabudne geistlige Mægling mellem Ægtefolk, der søge Stillsmisfe, bortfalder, naar Ægtefællerne for Øvrigheden erklære, at de ikke begge høre til Folkekirken.

II.

Om kongelig Stadsfæstelse af Præster, der ikke høre til Folkekirken, og om Gylldigheden af deres Embedshandlinger.

§ 13.

Derjom et udenfor Folkekirken staaende Kirkesamfund her i Landet vælger en Præst eller Forstander, kunne dets Repræsentanter andrage paa kongelig Stadsfæstelse af Valget. Derjom Valget erholdt kongelig Stadsfæstelse, have kirkelige Embedshandlinger, deriblandt Ægtevielser, der foretages af en saadan Præst for Personer, der staa udenfor Folkekirken, den samme borgerlige Virkning, som om de vare udførte af en af Folkekirken Præster; det Samme gjælder om de af en saadan Præst udstedte Attester.

Om Ægtefælskshindringer og Bysninger til Ægtefælsk have saadanne Præster at iagttage de Bestemmelser, som Lovgivningen iøvrigt foreskriver. I modsat Fald isalde de samme Ansvar som Folkekirken Præster.

§ 14.

Naar en Præst eller Forstander for en udenfor Folkekirken staaende Menighed har erholdt kongelig Stadsfæstelse, skal han, forinden han udfører Embedshandlinger, forevise denne for vedkommende Syssemand eller Byfoged samt tillige ved en skriftlig Ed eller Forsikring forpligte sig til i denne sin Stilling at iagttage Landets Love. Han skal afgive de Beretninger og Attester angaaende hans Menighed, som Øvrigheden forlanger, samt andre Oplysninger i Lighed med hvad der i saa Henseende paahviler Folkekirken Præster.

§ 15.

De udenfor Folkekirken staaende Personer, der have en Præst eller Forstander, som i Henshold til § 13 har erholdt kongelig Stadsfæstelse, skal det være tilladt at benytte de Kirke-
 Nr. 4. Lov af 19de Febr. angaaende Personer, der staa udenfor Folkekirken.

Nr. 4. gjöra látið, ef þeir gjalda legkaup og taka þátt í kostnaði til viðhalds eða stækkunar
 19. grafreitanna. Má prestur þeirra jarðsyngja og moldausa þar lík safnaðarlima sinna, og
 febr. mega utanþjóðkirkjumenn við hafa þar helgisíði sína, er þeir hafa sett sjer. Gjöri þeir
 sjer sjerstaka grafreiti, eru þeir háðir heilnæmisreglum þeim, er nú gilda eður settar
 kunna að verða um greptranir, svo og samþykki og eptirliti valdsmanns, að því er til
 grafreitarstæðis kemur.

III. Um gjaldskyldu utanþjóðkirkjumanna.

16. gr.

Allir þeir menn, sem eru í einhverju kirkjufelagi utan þjóðkirkjunnar, því er prest hefur eða forstöðumann, er fengið hefur kgl. staðfesting samkvæmt 13. gr., skulu lausir við gjöld fyrir aukaverk, svo og offur, lambseidi, dagsverk, ljóstoll og lausafjártfund til kirkna og presta þjóðkirkjunnar.

Þeir, sem ekki eru í neinu slíku kirkjufelagi, eru aptur á móti eigi undanþegnir nokkru lögboðnu gjaldi til prests og kirkju.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 19. febrúar 1886.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

gaarde, som Folkekirken har ladet opføre, saafremt de erlægge Betaling for Gravsted og del- Nr. 4.
 tage i Omkostningerne til Kirkegaardens Vedligeholdelse eller Udvidelse. Deres Præst kan der 19de
 forrette Tjenesten og Jordpaatagelsen ved Begravelse af sin Menigheds Medlemmer, hvorved Febr.
 det skal være de udenfor Folkekirken staaende Personer tilladt at bruge de af dem antagne
 Ceremonier. Derksom de opføre særskilte Kirkegaarde, ere disse underkastede de Sundhedsregler,
 som nu gjælde eller senere maatte blive fastsatte angaaende Begravelser, samt Øvrighedens
 Samtykke og Opsyn med Hensyn til Kirkegaardsplads.

III.

Om de udenfor Folkekirken staaende Personers Afgiftspligt.

§ 16.

Alle de Personer, der høre til et udenfor Folkekirken staaende Kirkesamfund, der har en Præst eller Forstander, som i Henshold til § 13 har erholdt kongelig Stadfæstelse, skulle fritages for Betaling for Extraværk, samt Offer, Lammefoder, Dagsværk, Lysetold og Løsegodstiende til Folkekirken Præster og Kirker.

De, der ikke høre til noget saadant Kirkesamfund, ere derimod ikke fritagne for nogen lovlig Afgift til Præst og Kirke.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 19de Februar 1886.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 5.
19.
febr.

L ö g

um

friðun á laxi.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Läenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Eigi má lax veiða í sjó, ám eða vötnum nema 3 mánuði á hverju sumri. Sýslunefnd skal í hverju hjerði setja fastar reglur um, hvenær veiðitíminn skuli þar byrja og enda. Á þessum veiðitíma skal þó lax friðaður 36 stundir í viku hverri, eða frá náttmálum á laugardögum til dagmála á mánudögum, og skulu þá öll laxanet tekin upp, og allar veiðivjelar standa opnar, svo lax hafi frjálsa göngu. Net þau, er svo eru gjörð, að ekki getur lax fest sig í þeim, teljast með föstum veiðivjelum.

2. gr.

Ekki má leggja net, setja garða eða aðrar fastar veiðivjelar lengra út í nokkra á, en í hana miðja, og þó því að eins svo langt út, að hinn helmingur árinna sje eigi grynri en sá, sem þvergirtur er.

Nú vilja menn leggja net eða setja garða eða veiðivjel út frá báðum löndum, og skal þá svo leggja, að ávallt sje 30 faðma bil eptir endilangri ánni milli veiðivjela. Eigi einn maður veiði í á, er honum heimilt að veiða með þvergirðing; en renni á í fleiri kvíslum, má enginn þvergirða eina þeirra, nema meiri sje fiskiför í annari, og þó því að eins, að hann eigi einn veiði í þeirri kvísl.

3. gr.

Eigi má leggja net eða veiðivjel úti fyrir ósamynnum í stöðuvötn eða sjó, þar sem lax gengur, svo för hans sje hindruð. Ádráttarveiði má við hafa í ám; þó má ekki

L o v

om

Fredning af Lax.

Nr. 5.
19de
Febr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Laxefiskeri i Havet, Naer eller Indsøer maa kun drives 3 Maanedes hver Sommer. Sysselforstanderskabet skal i hver Egn fastsætte Bestemmelser om, naar Fisketiden der skal begynde og ende. I denne Fisketid skal dog Lax fredes 36 Timer hver Uge, eller fra Kl. 9 Lørdag Aften til Kl. 9 Mandag Morgen, og skulle da alle Laxegarn optages og alle Fiskeindretninger staa aabne, for at Laxen kan have fri Gang. De Garn, der ere af den Bestaaffenhed, at Lax ikke kan fæste sig i dem, henregnes til faste Fiskeindretninger.

§ 2.

Engen maa udlægge Garn eller anbringe Dæmninger eller andre faste Fiskeindretninger i en Na længere ud end til Midten af denne, dog saalangt ud kun forsaavidt Naens anden Galvdel ikke er mindre dyb end den tværgjærbede.

Naar man ud fra begge Naens Bredder vil lægge Garn, anbringe Dæmninger eller Fiskeindretninger, skal der altid i Naens hele Længde være et Mellemrum af 30 Favne mellem Fiskeindretningerne. Dersom kun En har Fiskeret i en Na, skal det være ham tilladt at anbringe Tværgjærder, men flyder Naen i flere Arme, maa Engen tværgjærde en af disse, medmindre Laxen søger i større Mængde op ad en af de andre Arme og dog under Forudsætning af, at han alene har Fiskeret i den Arm af Naen.

§ 3.

Engen maa udlægge Garn eller Fiskeindretninger i Indsøer eller Havet ved Flodmundinger, hvor der findes Lax, saaledes at dens Gang hindres. Baaddragning skal være

Nr. 5. draga á nema frá dagmálum til náttmála og í árósum einungis fyrir göngu annars hvors flóðs. Heimilt er að veiða lax með stöng, en eigi með sting eða krók. Til vísindalegra þarfa og laxaklaks má lax veiða á hverjum tíma árs sem er.

19.
febr.

4. gr.

Hverjum manni er heimilt að skjóta sel og styggja í ám og árósum, er lax gengur um; þó má ekki raska þinglesinni friðun eggvera og selalátra, nema fullt gjald komi fyrir, slíkt er dómkvaddir menn meta.

5. gr.

Engin veiðarfæri nje veiðivjelar má við hafa, er taka smálax. Skulu möskvar í laxnetum ekki minni vera, þá votir eru, en 9 þumlungar ummáls. Net, hvort sem eru lagnet eða ádráttarnet, mega eigi tvöföld vera.

Á hverri laxveiðivjel skulu vera svo stór op, að enginn lax, sem ekki er meiri en 9 þumlungar ummáls, þar sem hann er gildastur, staðnæmist í vjelinni. Sjeu grindur í vjelinni, skulu spelar standa lóðrjett upp og ofan, og sje eigi skemmra bil milli þeirra en $1\frac{1}{2}$ þumlungur.

6. gr.

Nú vill meiri hluti veiðieiganda í á, sem lax gengur í, veiða í fjelagi, til að koma á meiri friðun, en lög þessi ákveða, og skulu þá þeir, sem friðunina vilja fram hafa, leggja málið fyrir hlutaðeigandi sýslunefnd. Álíti sýslunefndin rjetti einskis hallað, skal hún semja reglur fyrir veiðiaðferðinni og skiptingu á veiðinni, og eru allir hlutaðeigendur skyldir því að hlíta. Þegar svona stendur á, skal höfuðáin og allar laxgengur ár, sem í hana renna, álitast sem ein á.

7. gr.

Nú er svo háttað á einhverjum stað, að nauðsyn þykir til bera, að kveða skýrara á um eitthvað það, sem fyrir er mælt í lögum þessum, og er sýslunefnd einni eða fleirum heimilt að setja um það reglugjörð, en þó svo, að grundvallarreglum laga þessara um friðun laxins og frjálsa göngu sje í engu haggð. Reglugjörðir sýslunefnda, sem getið er í þessari grein og 6. gr., skal amtmaður staðfesta, og fá þær þá fullt lagagildi um næstu 10 ár.

8. gr.

Brot gegn lögum þessum varða allt að 100 kr. sekt. Allt ólöglegt veiðifang og öll ólögleg veiðiáhöld skulu upptæk, og skal fógæti tafarlaust taka upp öll ólögleg veiðigögn og nema burtu ólögmatar girðingar.

Sektir samkvæmt lögum þessum renni að helmingi í sveitarsjóð þann, er hlut á að máli, og að helmingi til uppljóstrarmanns; en andvirði ólöglegra veiðiáhalda renni eingöngu í sveitarsjóð eða sveitarsjóði.

9. gr.

Mál um brot gegn lögum þessum eða staðfestum samþykktum eru almenn lög-
Nr. 5. Lög 19. febr. um friðun á laxi.

tilladt i Aaer, dog kun i Tiden fra Kl. 9 Morgen til Kl. 9 Aften og i Namundinger kun før Døgningen ved hvert andet Sjøvande. Lagesfiskeri kan drives med Lagesfang, derimod ikke med Sting eller Suggetrog. Til videnstabelig Benyttelse og Lægeopdrætning kan Lax fiskes paa hvilken som helst Tid af Aaret.

Nr. 5.
19de
Febr.

§ 4.

Enhver kan i Aaer og Namundinger, hvor der findes Lax, skyde paa og skræmme Sælhundede, dog maa thinglæst Fredning af Bærpesteder og Steder, der bruges til Sælhundefangst (látur), ikke forstyrres uden fuld Erstatning efter af Retten udmeldte Mænds Skjøn.

§ 5.

Ingen Fiskeredskaber eller Fiskeindretninger, hvorved smaa Lax fanges, maa anvendes. Masjer i Lagesgarn maa ikke i vaad Tilstand være mindre i Omkreds end 9 Tommer. Ingen Garn, hverken Sættegarn eller Vaad, maa være dobbelte.

Enhver Lagesfiskeindretning skal være forsynet med saa store Abninger, at ingen Lax, som ikke paa det tykkeste Sted er over 9 Tommer i Omkreds, standses i den. Skald Fiskeindretningen er forsynet med Gitter, skulde Tremmerne staa lodret op og ned med et Mellemrum af mindst 1½ Tomme.

§ 6.

Naar Flertallet af dem, der have Fiskeret i en Aa, vil drive Fiskeri i Fællesskab for at faa tilvejebragt en yderligere Fredning end i nærværende Lov fastsat, skulde de, der ønske en saadan Fredning, forelægge Sagen for vedkommende Sysselforstanderskab. Derjom dette mener, at Ingens Ret herved krænktes, bør det affatte Regler for Fiskegaaen samt Fangstens Deling, hvilke Regler alle Vedkommende skulde rette sig efter. I saadanne Tilfælde skal Hovedaaen og alle Aaer, der løbe i den, i hvilke Lax kan gaa, betragtes som en Aa.

§ 7.

Naar de lokale Forhold gjøre det nødvendigt nærmere at bestemme et eller andet, hvorom nærværende Lov indeholder Forrifter, kan et eller flere Sysselforstanderskaber derom affatte et Reglement, dog saaledes, at de om Lagens Fredning og fri Gang i nærværende Lov fastsatte Grundprinciper i ingen Henseende roffes. De af Sysselforstanderskaber affattede, i nærværende Paragraf samt i § 6 nævnte Reglementer skulde stadfæstes af Amtmanden, hvorefter de have fuld Lovskraft i de næste 10 Aar.

§ 8.

Overtredelser af nærværende Lov straffes med Bøder af indtil 100 Kr. Al ulovlig Fangst og ulovlige Fiskeredskaber skulde være forbrudte, og bør Fogden uden Ophold optage alle ulovlige Fiskeredskaber og fjerne alle lovstridige Fiskegærder.

Bøder i Henhold til nærværende Lov tilfalder vedkommende Kommunekasse med det Halve, hvorimod den anden Halvdel tilfalder Angiveren; de lovstridige Fiskeredskabers Provenu tilfalder Kommunekassen eller Kommunekasserne alene.

§ 9.

Sager angaaende Overtredelser af nærværende Lov eller stadfæstede Vedtægter ere

Nr. 5. Lov af 19de Febr. om Fredning af Lax.

Nr. 5. reglumál. Þó getur sá, sem fyrir sök er hafður, komizt hjá málssókn, ef hann játar brot sitt og greiðir sektir og skaðabætur að fullu, eptir því sem amtmaður ákveður. Rjett er og, að sá, sem fyrir skaða hefir orðið af ólöglegri veiði annara, reki málið sem einkalög-reglumál.

10. gr.

Ákvarðanir í Jónsbókar landsleigubálki 56. kap. um veiðar í ám, sem og við-
aukalögin 11. maí 1876 um friðun á laxi, eru hjer með úr lögum numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 19. febrúar 1886.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

offentlige Politisager. Dog kan den Sigtede undgaa Sagsanlæg, saafremt han tilstaar sin Nr. 5. Brøde og udbreder Bøder og Skadeserstatning fuldt ud efter Amtmandens Bestemmelse. Den 19de Febr.
ved Andres ulovlige Fisteri Skadelidte kan ogsaa forfølge Sagen som privat Politisag.

§ 10.

Bestemmelserne i Sonsbogens Landslejevæbalt Kapitel 56 om Fisserier i Naer, samt Lov, indeholdende et Tillæg til disse Bestemmelser, af 11te Maj 1876 om Fredning af Lag ere hermed ophævede.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 19de Februar 1886.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 6.
19.
febr.

Lög

um

fríðun hvala.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. grein.

Allir hvalir, nema tannhvalir og smáhveli, svo sem hnýsur, höfrungar og mar-svín, skulu fríðhelgir fyrir alls kyns skotum hvervetna í landhelgi, svo fyrir land utan sem á flóum og fjörðum inni, frá 1. maí til 31. október ár hvert, nema í ísvök sje, fastir á grynningum eða hamlaðir á annan hátt þvílíkan. Eigi má heldur hvali skjóta á öðrum árstíma á fjörðum eða vogum, meðan síldarveiði er þar stunduð. En reka má hvali á land og drepa, ef það er gjört með handskutlum eða lagjárnnum, en eigi með skotum.

Þá er hvalur er drepinn á þann hátt, sem hjer er leyft, skal þess ávallt gætt, að eigi sje síldarveiði eða veiðarfærum spillt.

2. grein.

Brot gegn 1. gr. laga þessara varða sektum til landssjóðs allt að 2,000 kr. Auk þess skal veiðifang, ef nokkurt er, gjört upptækt, og andvirðið falla til landssjóðs.

Sje hvalur, hverrar tegundar sem hann er, nokkurstaðar veiddur í landhelgi af mönnum, er eigi hafa rjett til að veiða þar, eða sje landhelgi notuð af þeim á nokkurn hátt við hvalveiðar, varðar það sömu sektum og útlátum til landssjóðs, þó svo, að sektin má eigi minni vera en 500 kr.

Nr. 6. Lög 19. febr. um fríðun hvala.

Lov

Nr. 6.
19de
Febr.

om

Fredning af Hvaler.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Bøvders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Alle Hvaler med Undtagelse af Landhvaler og mindre Hvaler f. Ex. Niser, Lantejer og Marssvin, skulle fredes for al Slags Skyden overalt paa Søterritoriet, saavel udfor Landet som inde i Bugter og Fjorde, fra 1ste Maj til 31te Oktober hvert Aar, naar de ikke ere inde sluttede i en Isvaage, faste paa Grund eller paa lignende Maade forhindrede. Heller ikke maa Hvaler skydes paa andre Liden af Aaret i Fjorde eller Bugter, medens Sildefiskeri foregaar der. Derimod maa Hvaler drives paa Land og dræbes, ifald der hertil benyttes Garpuner eller Stikjern og ikke Skydevaaben.

Naar en Hval dræbes paa den her tilladte Maade, skal det stadig paases, at Sildefiskeriet ikke forstyrres, og Fiskerebskaber ikke bestadiges.

§ 2.

Overtredelser af nærværende Lovs § 1 straffes med Bøder til Landskassen af indtil 2000 Kr., hvorhos den Fangst, der maatte være opnaaet, skal være forbrudt, og dens Værdi tilfalde Landskassen.

Ifald en Hval af hvilken som helst Art fanges nogensteds paa Søterritoriet af Folk, der ikke have Ret til Jagt der, eller benyttes Søterritoriet af disse paa nogen som helst Maade til Jagt efter Hvaler, straffes saadant med de samme Bøder og Fangstfortabelse til Landskassen, dog maa Bøden ikke være under 500 Kr.

Nr. 6. Lov af 19de Febr. om Fredning af Hvaler.

Nr. 6.
19.
febr.

3. grein.

Mál um brot gegn lögum þessum skal farið með sem opinber lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 19. febrúar 1886.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Sager angaaende Overtrædelser af nærværende Lov forfølges som offentlige Politisager.

Nr. 6.
19de
Febr.

Herefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 19de Februar 1886.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 7.
23
febr.

Auglýsing

um

austurlenzka kólerusótt í Feneyjum og um bann gegn innflutningi á ýmsum
hlutum þaðan til Íslands.

Hjermeð er skipað fyrir, að beita skuli ákvæðum laganna 17. desember 1875 um mótvarnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, með tilliti til skipa, er koma til Íslands frá Feneyjum, og er jafnframt samkvæmt lögum 24. oktbr. 1879, 3. grein bann lagt á, að flutt verði með slíkum skipum til Íslands brúkað lín, brúkuð föt og sængur fatnaður, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað fóður, hnökraull, afklippur af pappír, hár og húðir.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta kunngjörst til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 23. febrúar 1886.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

om

asiatisk Kolera i Venedig samt om Forbud mod Indførsel af
forskjellige Gjenstande detsfra til Island.

Nr. 7.
23de
Febr.

Det bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra Venedig, ligesom ogsaa i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Linned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengklæder, for saa vidt de nævnte Gjenstande ikke høre til Personers Rejssegods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papiraffald, Haar og Guder forbydes.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Bedkommende.

Ministeriet for Island, den 23de Februar 1886.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Nr. 8.
23.
febr.

Auglýsing

um

að auglýsing stjórnarráðsins fyrir Ísland, 21. september 1885 skuli úr gildi felld.

Auglýsing stjórnarráðsins fyrir Ísland, 21. september 1885, um að með tilliti til skipa, sem koma til Íslands frá Helsingjaeyri skuli fyrst um sinn farið eptir ákvæðum laganna 17. desember 1875 um mótnarnir gegn því, að bólusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands, er hjermeð felld úr gildi.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta kunngjörst til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 23. febrúar 1886.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

Nr. 8.
23de
Febr.

om

Ophævelse af Bekjendtgjørelse fra Ministeriet for Island af 21de September 1885.

Bekjendtgjørelse fra Ministeriet for Island af 21de September 1885 om, at Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 ville være at anvende med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra Helsingør, ophæves herved.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 23de Februar 1886.

J. Nellesmann.

A. Dybdal.

Nr. 9.
20.
apríl.

Auglýsing

mu

samning, er ýms ríki hafa gjört með sjer um vernd á hraðfrjettapráðum, er lagðir eru neðansævar.

Það hefur þóknast allramildilegast hans hátign konunginum 18. apríl 1885 að fullgilda samning þann um vernd á hraðfrjettapráðum neðansævar, er Danmörk og ýms önnur ríki höfðu gjört með sjer í París 14. marz 1884, og hljóðar svo:

Hans hátign, Danmerkur konungur, h. hát. Þýskalands keisari, konungur Prússlands, h. exc., forseti hins argentínska sambands, h. hát., Austurríkis keisari, konungur í Böhmen o. sv. frv. og postululegur konungur Ungarns, h. hát., Belgíu konungur, h. hát., Brasilíu keisari, h. exc., forseti Costa-Rica þjóðveldis, h. exc., forseti dominíkska þjóðveldisins, h. hát., Spánar konungur, h. exc., forseti Bandaríkjanna í Vesturheimi, h. exc., forseti bandríkja Kolumbíu, h. exc., forseti hins franska þjóðveldis, hennar hát., drottning hins sameinaða konungsríkis, Bretlands hins mikla og Írlands, keisaradrottning Indlands, h. exc., forseti Guatemala þjóðveldis, h. hát. Hellena konungur, h. hát., Ítalíu konungur, h. hát., Ottomana keisari, h. hát., konungur Niðurlanda, stórhertogi í Luxemburg, h. hát., schah Persíu, h. hát., Portugals konungur og Algarva, h. hát., Rumeníu konungur, h. hát., keisari allra Rússalanda, h. exc., forseti Salvador þjóðveldis, h. hát., Serbíu konungur, h. hát., Svíþjóðar konungur og Norvegs, h. exc., forseti hins austurlenzka þjóðveldis Uruguay,

er vilja tryggja viðhald á hraðfregna-sambandi því er á sjer stað með neðansævar práðunum, hafa komið sjer saman um að gjöra með sjer samning í þessum tilgangi og sett fyrir sína hönd þessa umboðsmenn:

H. hát., Danmerkur konungur:

Hr. greifa Moltke-Hvitfeldt, hans sjerstaklegan sendiherra og ráðherra með fullu valdi í París, o. s. frv.,

Nr. 9. Augl. 20. apr. um samn. um vernd á hraðfrjettapráðum neðansævar.

Bekjendtgjørelse

Nr. 9
20de
April

om

en international Konvention angaaende undersøiske Telegrafkablers Beskyttelse.

Under 18de April 1885 har det behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigt at ratificere den mellem Danmark og forskjellige andre Stater den 14de Marts 1884 i Paris afsluttede internationale Konvention angaaende undersøiske Telegrafkablers Beskyttelse, saa-
lydende:

Hs. Maj. Kongen af Danmark, Hs. Maj. Keiseren af Tyskland, Konge af Preus-
sen, Hs. Exc. Præsidenten for den Argentinske Konfederation, Hs. Maj. Keiseren af Østerrig,
Konge af Böhmen osv. og apostolisk Konge af Ungarn, Hs. Maj. Belgiernes Konge, Hs. Maj.
Keiseren af Brasilien, Hs. Exc. Præsidenten for Republiken Costa-Rica, Hs. Exc. Præ-
sidenten for den Dominikanske Republik, Hs. Maj. Kongen af Spanien, Hs. Exc. Præsiden-
ten for de Forenede Stater af Amerika, Hs. Exc. Præsidenten for de Forenede Stater af
Columbia, Hs. Exc. Præsidenten for den Franske Republik, Hds. Maj. Dronningen af det
Forenede Kongerige Storbritanien og Irland, Keiserinde af Indien, Hs. Exc. Præsidenten
for Republiken Guatemala, Hs. Maj. Hellenernes Konge, Hs. Maj. Kongen af Italien,
Hs. Maj. Ottomanernes Keiser, Hs. Maj. Kongen af Nederlandene, Storbertug af Luxem-
burg, Hs. Maj. Schahen af Persien, Hs. Maj. Kongen af Portugal og Algarve, Hs. Maj.
Kongen af Rumænien, Hs. Maj. Keiseren af alle Ruslande, Hs. Exc. Præsidenten for Re-
publiken Salvador, Hs. Maj. Kongen af Serbien, Hs. Maj. Kongen af Sverige og Norge
og Hs. Ex. Præsidenten for den orientalske Republik Uruguay,

der ønske at sikre Vedligeholdelsen af de telegrafiske Forbindelser, der finde Sted
ved Hjælp af undersøiske Kabler, have besluttet i dette Diemed at træffe en Overenskomst og
have til deres Befuldmægtigede udnævnt:

Hs. Maj. Kongen af Danmark:

Hr. Greve Moltke-Hvitfeldt, Hans overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i
Paris osv.,

Nr. 9. Bekj. af 20. April om en intern. Konvent. ang. unders. Telegrafkablers Beskyttelse.

Nr. 9. H. hát., Þýskalands keisari, konungur Prússlands:
20.
apríl.

Hans d. fursta Chlodwig Carl Victor í Hohenlohe-Schillingsfürst, prins í Ratibor og Corvey, yfirkammerherra hinnar bayersku krónu, hans sjerstaklegan sendiherra með fullu valdi hjá stjórn hins franska þjóðveldis m. m.

H. exc., forseti hins argentínska sambands:

Hr. Balcarce, sambandsins sjerstaklega sendiherra og ráðherra með fullu valdi í París m. m.

H. hát., Austurríkis keisari, konungur í Böhmen o. s. frv. og postululegur konungur í Ungarn:

Hs. exc., hr. greifa Ladislaus Hoyos, virkilegt leyndarráð, hans sjerstaklegan sendiherra með fullu valdi hjá stjórn hins franska þjóðveldis m. m.

H. hát., Belgíu konungur:

Hr. barón Beyens, hans sjerstaklegan sendiherra og ráðherra með fullu valdi í París m. m.

Hr. Leopold Orban, sjerstaklegan sendiherra og ráðherra með fullu valdi, aðal forstjóra fyrir hinni pólitísku deild utanríkismáladeildarinnar í Belgíu m. m.

H. hát., Brasilíu keisari:

Hr. d'Araujo, baron d'Itajuba, Chargé d'affaires fyrir Brasilíu í París m. m.

H. exc., forseti Costa-Rica þjóðveldisins:

Hr. Léon Somzée, skrifara hjá sendiherranum fyrir Costa-Rica í París m. m.

H. exc., forseti hins dominíkska þjóðveldis:

Hr. baron de Almeda, sjerstaklegan sendiherra hins dominíkska þjóðveldis í París m. m.,

H. hát., Spánar konungur:

H. exc., hr. Manuel Silvela de la Vielleuse, senator um lífstíð, meðlim hins spánska akademís, hans sjerstaklegan sendiherra með fullu valdi hjá stjórn hins franska þjóðveldis m. m.,

H. exc., forseti Bandaríkjanna í Vesturheimi:

Hr. L. P. Morton, Bandaríkjanna sjerstaklegan sendiherra og ráðherra með fullu valdi í París m. m.

Nr. 9. Augl. 20. apr. um samn. um vernd á hraðfrjettapráðum neðansævar.

Hs. Maj. Keiseren af Tydskland, Konge af Preussen:

Hs. D. Fyrst Chlodwig Carl Victor af Hohenlohe-Schillingsfürst, Prinds af Ratibor og Corvey, Overkammerherre for den bayerske Krone, Hans overordentlige og befuldmægtigede Ambassadeur ved den franske Republiks Regjering osv.,

Hs. Exc. Præsidenten for den Argentiske Konføderation:

Hr. Balcarce, Konføderationens overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Paris osv.,

Hs. Maj. Keiseren af Østerrig, Konge af Bøhmen osv. og apostolisk Konge af Ungarn:

Hs. Exc. Hr. Greve Ladislas Honyos, virkelig Geheimeraad, Hans overordentlige og befuldmægtigede Ambassadeur ved den franske Republiks Regjering osv.

Hs. Maj. Belgiernes Konge:

Hr. Baron Beyens, Hans overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Paris osv.,

Hr. Leopold Orban, overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister, Generaldirekteur for det belgiske Udenrigsdepartements politiske Afdeling osv.,

Hs. Maj. Keiseren af Brasilien:

Hr. d'Araujo, Baron d'Itajuba, Chargé d'affaires for Brasilien i Paris osv.,

Hs. Exc. Præsidenten for Republiken Costa-Rica:

Hr. Léon Comzée, Sekretær ved Costa-Ricas Gesandtskab i Paris osv.,

Hs. Exc. Præsidenten for den dominikanske Republik:

Hr. Baron de Almeda, den dominikanske Republiks befuldmægtigede Minister i Paris osv.

Hs. Maj. Kongen af Spanien:

Hs. Exc. Hr. Manuel Silvela de la Vielleuse, livsvarig Senetor, Medlem af det spanske Akademi, Hans overordentlige og befuldmægtigede Ambassadeur ved den franske Republiks Regjering osv.,

Hs. Exc. Præsidenten for de Forenede Stater af Amerika:

Hr. E. P. Morton, de Forenede Staters overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Paris osv.,

Nr. 9. Betj. af 20de April om en intern. Konvent. ang. underj. Telegraftablers Bestyttelse.

Nr. 9.
20.
apríl.

Hr. Vignaud, skrifara hjá sendiherra Bandaríkjanna í París m. m.,

H. exc., forseti Bandaríkja Kolumbíu:

Hr. Doctor José G. Triana, generalkonsúl bandaríkja Kolumbíu í París m. m.,

H. exc., forseti hins franska þjóðveldis:

Hr. Jules Ferry, ríkisþingsmann, stjórnarráðsforseta, ráðherra utanríkis málanna m. m.,

Hr. Adolphe Cochery, ríkisþingsmann, ráðherra póst- og telegrafmálanna m. m.,

Hennar hát., drottning hins sameinaða konungsríkis Bretlands hins mikla og Írlands, keisaradrottning Indíu:

H. exc., hinn mjög heiðarlega Richard Bickerton Pemell, Viscount Lyons, Pair í hinu sameinaða konungsríki Bretlandi hinu mikla og Írlandi, meðlim í leyndarráði h. bretnesku hátignar, hennar sjerstaklegan sendiherra með fullu valdi hjá stjórn hins franska þjóðveldis m. m.,

H. exc., forseti þjóðveldisins Guatemala:

Hr. Crisanto Medina, Guatemala þjóðveldis sjerstaklegan sendiherra og ráðherra með fullu valdi í París m. m.,

H. hát., Hellena konungur:

Hr. Prins Maurocordato, hans sjerstaklegan sendiherra og ráðherra með fullu valdi í París m. m.

H. hát., konungur Ítalíu:

H. exc. hr. general, greifa Menabrea, Marquis af Valdora, hans sjerstaklegan sendiherra með fullu valdi hjá stjórn hins franska þjóðveldis m. m.

H. hát., Ottomana keisari:

H. exc. Essad Pacha, hans sjerstaklegan sendiherra með fullu valdi hjá stjórn hins franska þjóðveldis m. m.

H. hát., konungur Niðurlanda, hertogi í Luxemburg:

Hr. baron de Zuylen de Nyevelt, hans sjerstaklegan sendiherra og ráðherra með fullu valdi í París m. m.,

Nr. 9. Augl. 20. apr. um samn. um vernd á hraðfrjettapráðum neðansævar.

Hr. Bignaud, Sekretær ved de Forenede Staters Gesandtskab i Paris osv.,

Nr. 9.
20de
April.

Hs. Exc. Præsidenten for de Forenede Stater af Columbia:

Hr. Doktor José G. Triana, Generalkonsul for de Forenede Stater af Columbia i Paris osv.,

Hs. Exc. Præsidenten for den franske Republik:

Hr. Jules Ferry, Deputeret, Konseilspræsident, Udenrigsminister osv.,

Hr. Adolphe Cochery, Deputeret, Minister for Post- og Telegrafvæsenet osv.,

Hds. Maj. Dronningen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Keiserinde af Indien:

Hs. Exc. den meget hæderlige Richard Dickertou Pemell, Viscount Lyons, Pair af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Medlem af Hds. britiske Majestæts Geheimeraad, Hendes overordentlige og befuldmægtigede Ambassadeur ved den franske Republiks Regjering osv.,

Hs. Exc. Præsidenten for Republiken Guatemala:

Hr. Crisanto Medina, Republiken Guatemalas overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Paris osv.,

Hs. Maj. Hellenernes Konge:

Hr. Prinds Maurocordato, Hans overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Paris osv.,

Hs. Maj. Kongen af Italien:

Hs. Exc. Hr. General, Greve Menabrea, Marquis af Valdora, Hans overordentlige og befuldmægtigede Ambassadeur ved den franske Republiks Regjering osv.,

Hs. Maj. Ottomanernes Keiser:

Hs. Exc. Esad Pacha, Hans overordentlige og befuldmægtigede Ambassadeur ved den franske Republiks Regjering osv.,

Hs. Maj. Kongen af Nederlandene, Storhertug af Luxemburg:

Hr. Baron de Sijlen de Nyvelt, Hans overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Paris osv.

Nr. 9. Betj. af 20. April om en intern. Konvent. ang. underf. Telegrafablers Bestyttelse.

Nr. 9. H. hát., schah Persíu:

20.
apríl.

Hr. general Nazare Aga, hans sjerstaklegan sendiherra og ráðherra með fullu valdi í París m. m.,

H. hát., konungur Portugals og Algarve:

Hr. d'Azevedo, Chargé d'affaires fyrir Portugal í París m. m.,

H. hát., konungur Rumeníu:

Hr. Odobesco, Charge d'affaires fyrir Rumeníu í París m. m.,

H. hát., keisari allra Rússalanda:

H. exc. hr. generaladjutant, fursta Nicolas Orloff, hans sjerstaklegan sendiherra með fullu valdi hjá stjórn hins franska þjóðveldis m. m.

H. exc., forseti Salvador þjóðveldis:

Hr. Torrès-Cañedo, Salvador þjóðveldis sjerstaklegan sendiherra og ráðherra með fullu valdi í París m. m.,

H. hát., Serbíu konungur:

Hr. Marinovitch, hans sjerstaklegan sendiherra og ráðherra með fullu valdi í París m. m.,

H. hát., Svíþjóðar konungur og Novegs:

Hr. Sibbern, hans sjerstaklegan sendiherra og ráðherra með fullu valdi í París m. m.

H. exc., forseti hins austurlenzka þjóðveldis Uruguay:

Hr. ofursta Diaz, Uruguay þjóðveldis sjerstaklegan sendiherra og ráðherra með fullu valdi í París m. m.,

og eptir að umboðsmenn þessir höfðu gjört hver öðrum grein fyrir umboðum sínum, er reyndust góð og gild að formi, hafa þeir komið sjer saman um greinir þær, er hjer fara á eptir:

1. gr.

Samningur þessi hefur gildi fyrir landhelgi utan fyrir alla þá þræði neðansævar er löglega eru lagðir og til lands ná í einu eða fleirum af löndum hinna tignu semjenda, nýlendum eða eignum.

Nr. 9. Augl. 20. apr. um samn. um vernd à hraðfrjettapráðum neðansævar.

Hs. Maj. Schahen af Persien:

Hr. General Nazare Aga, Hans overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Paris osv.,

Nr. 9.
20de
April.

Hs. Maj. Kongen af Portugal og Algarve:

Hr. d'Azavedo, Chargé d'affaires for Portugal i Paris osv.,

Hs. Maj. Kongen af Rumænien:

Hr. Dobresco, Chargé d'affaires for Rumænien i Paris osv.

Hs. Maj. Keiseren af alle Ruslande:

Hs. Exc. Hr. Generaladjutant, Fyrst Nicolas Doloff, Hans overordentlige og befuldmægtigede Ambassadeur ved den franske Republiks Regjering osv.,

Hs. Exc. Præsidenten for Republiken Salvador:

Hr. Torrés-Calcado, Republiken Salvadors overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Paris osv.,

Hs. Maj. Kongen af Serbien:

Hr. Marinovitch, Hans overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Paris osv.,

Hs. Maj. Kongen af Sverig og Norge:

Hr. Sibbern, Hans overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Paris osv.,

Hs. Exc. Præsidenten for den orientalske Republik Uruguay:

Hr. Oberst Diaz, Republiken Uruguays overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Paris osv.

hvilke, efter at have udverlet deres Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere blevne enige om følgende Artikler:

Artikel 1.

Nærværende Konvention finder Anvendelse, udenfor Søterritoriet, paa alle lovligt lagte underjiske Kabler, der ere landede paa en eller flere af de Høje kontraherende Parters Territorier, Kolonier eller Besiddelser.

Nr. 9. Bets. af 20. April om en intern. Konvent. ang. underj. Telegraftablers Beskyttelse.

Nr. 9.
20.
april.

2. gr.

Það varðar refsing að brjóta eða skemma hraðfrjettapræði neðansævar, ef það er gjört af ásettu ráði, eður það verður fyrir lastvert gáleysi, og af getur blotizt, að hraðfrjettaviðskiptin stöðvast að öllu eða einhverju leyti eða tálmast. Höfða má eins fyrir þetta einkamál til skaðabóta.

Eigi á hegningarákvörðun þessi við þá, er þeir, er valdið hafa broti eður skemmdum, hafa einungis haft það leyfilega mark fyrir augum, að forða lífi sínu eða skipum úr hættu, og hafa áður við haft alla nauðsynlega varúð til þess að komast hjá slíku broti eða skemmdum.

3. gr.

Þá er hinir tignu semjendur leyfa að leggja þráð að landi hjá sjer, skuldbinda þeir sig til þess að setja þau skilyrði, er hæfileg sjeu til tryggingar, og unt er við að koma bæði um stefnu á þræðinum og um digurð hans.

4. gr.

Ef lagning eður aðgerð á frjettapræði veldur því, að annar þráður brotnar eða skemmist, skal eigandi hins bera þann kostnað, er nauðsynlegur hefur verið til aðgerðar á þeim præði, er brotnaði eða skemmdist; en eigi er þetta því til fyrirstöðu, að 2. gr. samnings þessa verði beitt, ef ástæða er til.

5. gr.

Skip, sem eru að leggja eða gera við frjettapráð neðansævar, eru skyld að fara eptir þeim reglum um vísbendingar, er hinir tignu semjendur hafa orðið eður síðar verða ásáttir um sameiglega til þess að hindra það, að skip rekist á á siglingu.

Nú er skip að gjöra við þjettapráð og gefur þessar vísbendingar, og skulu þá önnur skip, er verða eða geta orðið þeirra vör, snúa aptur eða haldast fyrir í sjávarmílu fjárlægð að minnsta kosti frá skipinu, svo að það tálmist eigi í starfi sínu.

Veifarfæri og net fiskimanna eiga að vera í sömu fjárlægð.

Þó skulu fiskiskip, er verða eða geta orðið vör við frjettapráðsskip, sem gefur um greindar vísbendingar, hafa 24 tíma frest í hæsta lagi til þess að fara eptir aðvörun þessari, og má í engu hindra ferð þeirra, meðan frestur þessi er að líða.

Frjettapráðsskipið skal ljúka starfi sínu svo fljótt sem auðið er.

6. gr.

Ef skip verða eða geta orðið vör við dufl, er ætluð eru til þess að gefa til kynna legu á þráðum, er verið er að leggja, raskast hafa eða brotnað, eiga þau að haldast fyrir í sjávarmíluþjórdungs fjárlægð frá þeim að minnsti kosti.

Nr. 9. Augl. 20. apr. um samn. um vernd á hraðfrjettapráðum neðansævar.

Artikel 2.

Nr. 9.
20de
April.

Brud eller Bestadigelse af et undersøist Kabel er — uden Præjudice for det civile Søgemaal til Skadeserstatning — strafbart, hvis det sker forsætligt eller ved tilregnelig Uagtsomhed og kan have til Følge, at de telegrafiske Forbindelser helt eller delvis afbrydes eller besværliggjøres.

Denne Bestemmelse finder ikke Anvendelse paa Brud eller Bestadigelser, hvis Opbavsmænd alene have havt det berettigede Djemed at beskytte deres Liv eller deres Fartøiers Sikkerhed, efter at have iagttaget al nødvendig Forsigtighed for at undgaa saadanne Brud eller Bestadigelser.

Artikel 3.

De høje Kontraherende Parter forpligte sig til, naar de tilstede Landing af et undersøist Kabel, at paalægge, saa meget som muligt, passende Sikkerhedsvilkkaar, saavel i Henseende til Linjens Retning som i Henseende til Kablets Dimensioner.

Artikel 4.

Gjeren af et Kabel, som ved dettes Lægning eller Istandgjørelse bevirker Brud eller Bestadigelse af et andet Kabel, skal bære de Istandjættelses-Omkostninger, som saadant Brud eller Bestadigelse maatte have gjort nødvendige, uden Præjudice for Anvendelsen af nærværende Konventions Artikel 2, hvis der er Grund dertil.

Artikel 5.

Fartøjer, der ere beskæftigede med Lægning eller Istandgjørelse af undersøiste Kabler, skulle iagttage de Regler angaaende Signalerne, som ere eller ville blive vedtagne, efter fælles Overenskomst, af de Høje Kontraherende Parter, i det Djemed at forebygge Paa-sejlinger.

Naar et med Istandgjørelse af et Kabel beskæftiget Fartøj fører de nævnte Signaler, skulle de andre Fartøjer, der bemærke eller ere i Stand til at bemærke disse Signaler, enten trække sig tilbage eller holde sig fjernede i det Mindste en Somil fra dette Fartøj, for ikke at hindre det i dets Arbejder.

Sifternes Redskaber eller Garn skulle holdes i samme Afstand.

Sifferbaade, som bemærke eller ere i Stand til at bemærke Telegrafstib, der fører de nævnte Signaler, skulle dog til at rette sig efter den saaledes givne Advarsel have en Frist af i det Højeste 24 Timer, i hvilken Tid der ikke skal lægges nogen Hindring i vejen for deres Bevægelser.

Telegrafstibets Arbejder skulle være fuldførte i den kortest mulige Tid.

Artikel 6.

Fartøjer, der se eller ere i Stand til at se de Bøjer, der ere bestemte til at angive Kablernes Stilling, i Tilfælde af Lægning, Forstyrrelse eller Brud, skulle holde sig i det Mindste $\frac{1}{4}$ Somil fjernede fra disse Bøjer.

Nr. 9. Betj. af 20. April om en intern. Konvent. ang. unders. Telegrafstablens Beskyttelse.

Nr. 9.
20.
apríl.

Jafn fjarri skulu höfð veiðarfæri og net fiskimanna.

7. gr.

Geti eigendur skipa eða báta sannað það, að þeir hafi lagt akkeri, net eða önnur fiskiveiðarfæri í sölnun til þess að verða eigi til að skemma neðansævar þræði, þá á eigandi hans að bæta þeim tjónið.

Þeir verða þó til þess að geta átt kröfu á slíkum skaðabótum, að hafa gjört skýrslu til sönnunar um skaðann þegar eptir að þeir biðu hann, ef kostur hefur á því verið, og styðja hana með vottorðum skipshafnarinnar; verður skipstjóri því næst á hinn fyrstu höfn, er skipið snýr aptur til eða leitar hælís í, að gefa valdsmönnum rjettum skýrslu sína um málið áður liðnar eru 24 stundir frá því er hann kom í höfn. Valdsmenn þessir skýra þá þeim frá máli, er konsúlsumboð hafa fyrir þjóð þá, er frjettapráðs eigandinn er frá.

8. gr.

Rjettkvaddir til að dæma mál um brot á samningi þessum eru dómar þar í landi, er skip það á heima, er brotið er drýgt á.

En er svo þer undir að þessari ákvörðun verður eigi komið við, er að öðru leyti svo um samið, að samningslöndin skuli hvert um sig annast hegning egin þegna sinna fyrir brot á samningnum samkvæmt hinum almennu hegningarreglum, eins og þær eru ákveðnar í lögum sjálfra þeirra eða í samningum millum þeirra innbyrðis.

9. gr.

Mál um brot, er ræðir um í 2., 5. og 6. gr. samnings þessa skal ríkisvaldið höfða eða aðrir fyrir hönd þess.

10. gr.

Beita má öllum þeim sönnunargögnum til þess að færa sönnur á brot á samningi þessum, sem heimild eiga í lögum þar í landi, er dómur sá er í, er málið gengur til.

Þá er herskipa foringjar hinna tignu semjenda eður annara skipa þeirra, er sjerstaklega eru til slíkra hluta sett, hafa ástæðu til að ætla, að eitthvert skip, sem eigi er herskip, hafi brotið ráðstafanir þær, er gjörðar eru í samningi þessum, geta þeir krafizt þess, að sá, er fyrir skipi þessu ræður, skuli sýna fram opinber skjöl þau, þer sanna þjóðerni skipsins. Á hin framlögðu skjöl skal þegar rita stutta athugasemd um framsýninguna.

Foringjar þessir geta og til búið skýrslur til sönnunar um brotið án tillits til þess, hverrar þjóðar skip það er, er grunur liggur á. Skýrslur þessar skal semja í því formi, er tíðkast, og máli því, er talað er þar í landi, er foringi sá á heima í, er semur þær, og má nota þær til sönnunar og samkvæmt lögum þar í landi, er til þeirra er vitnað. Rjett er að hinir ákærðu og vottarnir fái bætt við á egin máli sínu hverri þeirri skýring er þeir álíta gagnlega, og skulu þær yfirlýsingar vera tilhlýðilega undirskrifaðar.

Nr. 9. Augl. 20. apr. um samn. um vernd á hraðfrjettapræðum neðansævar.

Fiskernes Redskaber eller Garn skulle holdes i samme Afstand.

Nr. 9.
20de
April.

Artikel 7.

Skibes eller Fartøjsers Ejere, der kunne bevise, at de have opoffret et Anker, et Garn eller et andet Fiskeriredskab for ikke at beskadige et undersøist Kabel, skulle holdes skadesløse af Kablets Eier.

For at have Krav paa en saadan Skadeserstatning maa Vedkommende saa vidt muligt strax efter Ulykkestilfældet, for at konstatere det, have optaget en Protokol, der støttes af Besætningens Bidnessbyrd, og maa Skibets Kaptain afgive sin Forklaring til de kompetente Dvrigheder inden 24 Timer efter hans Ankomst til den første Havn, hvor Skibet vender tilbage til eller søger Tilflugt. Disse Dvrigheder give Meddelelse herom til de konsulære Dvrigheder for den Nation, til hvilken Kablets Ejere hører.

Artikel 8.

Kompetente til at paafjende Sager om Dvertrædelser af nærværende Konvention ere det Lands Domstole, i hvilket det Fartøj hører hjemme, ombord paa hvilket Dvertrædelserne er begaaet.

Det er iøvrigt vedtaget, at i Tilfælde, hvor den i det foranstaaende Affinit indholdte Bestemmelse ikke kan bringes til Udførelse, skal Affstraffelsen for Dvertrædelser af nærværende Konvention ske, i enhver af de kontraherende Stater, for dennes egne Underaatters Vedkommende i Dverensstemmelse med de almindelige Regler angaaende Straffemyndigheden, saaledes som de fremgaa af disse Staters særlige Love eller af de internationale Traktater.

Artikel 9.

Paatalen af de i nærværende Konventions Artikler 2, 5 og 6 omhandlede Dvertrædelser skal finde Sted ved Staten eller i dens Navn.

Artikel 10.

Dvertrædelserne af nærværende Konvention kunne godtgjøres ved alle Bevismidler, der ere tilstedelige ifølge det Lands Lovgivning, i hvilket den Domstol, de indbringes for, har sit Sæde.

Naar de Officerer, der kommandere en af de Høje kontraherende Parters Krigsskibe eller Skibe, der have et særligt Hverv i saa Henseende, have Grund til at tro, at en Dvertrædelse af de ved nærværende Konvention trufne Forholdsregler er blevet begaaet af et Skib, der ikke er noget Krigsskib, kunne de af Kapitainen eller Skipperen fordre Fremvisning af de officielle Dokumenter, der godtgjøre det nævnte Skibs Nationalitet. En kortfattet Bemærkning om denne Fremvisning skal strax tilføres de fremlagte Dokumenter.

Desuden kunne Protokoller optages af de nævnte Officerer, uanset af hvilken Nationalitet det mistænkte Skib maatte være. Disse Protokoller skulle affattes i Dverensstemmelse med de Former og i det Sprog, der bruges i det Land, hvor den Officer, der optager dem, hører hjemme; de kunne tjene som Bevismiddel i det Land, hvor de blive paakaldte og i Dverensstemmelse med dette Lands Lovgivning. De Anklagede og Vidnerne have Ret til at tilføje eller lade tilføje, i deres eget Sprog, alle Forklaringer, som de maatte anse for nyttige; disse Erklæringer skulle behørigt undertegnes.

Nr. 9. Bsfj. af 20. April om en intern. Konvent. ang. unders. Telegrafkablers Beskyttelse.

Nr. 9.
20.
april.

11. gr.

Í málum, er rísa af brotum á samningi þessum, skal málsfærslan ætíð vera svo greið og dómur falla svo fljótt sem verða má og heimild er til í gildandi lögum og reglum.

12. gr.

Hinir tignu semjendur skuldbinda sig til þess að gjöra sjálfir, eða þá leggja fyrir hlutaðeigandi löggjafarvöld uppástungur um þær ráðstafanir, er nauðsynlegar sjeu til þess, að samningnum verði framfylgt, og einkum til þess, að hegning fangelsis eða sekta eður hvorttveggja komi fyrir að brjóta ákvæði 2., 5. og 6. gr.

13. gr.

Hinir tignu semjendur skýra hver öðrum frá lögum, er komið hafa eða koma kunna út í ríkjum þeirra og að efni samnings þessa lúta.

14. gr.

Ríki þau, er hafa eigi tekið þátt í samningi þessum, hafa leyfi til að ganga að honum, ef þau leita þess. Skal þá senda skýrslu um það stjórnleið hinni frakknesku þjóðveldisstjórn, en hún skýrir síðan hinum öðrum stjórnnum frá, er undir samninginn hafa ritað.

15. gr.

Það leiðir af sjálfu sjer, að samningur þessi bindur í engu hendurnar á ríkjum, er í stríði eiga.

16. gr.

Samningur þessi skal öðlast gildi frá þeim degi, sem hinir tignu semjendur verða ásáttir um.

Hann skal vera í gildi í 5 ár frá þeim degi, og hafi enginn hinna tignu semjenda 12 mánuðum fyrir lok þessa 5 ára tímabils látið í ljósi, að hann ætli að láta hann falla úr gildi, stendur hann óraskaður 1 ár til, og svo framvegis ár frá ári.

Ef eitthvert ríkja þeirra, er undir samninginn hafa ritað, segir honum upp, hefur sú uppsögn aðeins þýðing fyrir það ríki eitt.

17. gr.

Samning þenna skulu semjendur fullgilda, og skiptast á fullgildingum svo fljótt sem verða má og áður en ár er liðið.

Þessu til staðfestingar hafa umboðsmennirnir, hver um sig, ritað undir samninginn og sett þar innsigli sín.

Artikel 11.

Retsforfølgningen og Paadømmelsen af Overtrædelser af nærværende Konventions Bestemmelser finder altid Sted saa summarisk, som de gjældende Love og Reglementer tillade.

Nr. 9.
20de
April.

Artikel 12.

De Høje kontraherende Parter forpligte sig til at træffe eller foreslaa deres respektive lovgivende Myndigheder de nødvendige Forholdsregler til Sikkring af nærværende Konventions Udførelse, og i Særdeleshed til Fastsættelse af Straf af Fængsel eller Bøder eller begge disse Straffe for dem, der maatte overtræde Bestemmelserne i Artiklerne 2, 5 og 6.

Artikel 13.

De Høje kontraherende Parter ville meddele hverandre de Love, som allerede maatte være givne, eller som herefter maatte blive givne i deres Stater angaaende nærværende Konventions Gjenstand.

Artikel 14.

De Stater, som ikke have taget Del i nærværende Konvention, have Adgang til at tiltræde den paa deres Begjæring. Denne Tiltrædelse skal meddeles ad diplomatisk Vej til den franske Republiks Regjering, og af denne til de andre Regjeringer, der have undertegnet Konventionen.

Artikel 15.

Det forstaar sig af sig selv, at nærværende Konventions Bestemmelser ikke gjøre noget Indgreb i de krigsførende Magters Handlingsfrihed.

Artikel 16.

Nærværende Konvention skal bringes til Udførelse fra den Dag at regne, som desangaaende vil blive fastsat af de Høje kontraherende Parter i Forening.

Den skal vedblive at staa ved Magt i 5 Aar fra denne Dag at regne, og i Tilfælde af, at ingen af de Høje kontraherende Parter 12 Maanedes før Udløbet af den nævnte femaarige Periode har tilkjendegivet sin Hensigt at lade den træde ud af Kraft, skal den vedblive at staa ved Magt i et Aar, og saaledes fremdeles fra Aar til Aar.

I Tilfælde af, at en af de Magter, der have undertegnet Konventionen, opsiges den, skal saadan Opsigelse kun have Virkning for denne Magts Bedkommende.

Artikel 17.

Nærværende Konvention skal ratificeres; Ratifikationerne skulle udveksles i Paris, snarest muligt og senest inden et Aar.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede undertegnet den og paatrykt den deres Eegl.

Nr. 9.
20.
apríl.

Gefið út í tuttugu og sex frumritum í París 14. marz 1884.

(L. S.) Moltke Hvitfeldt.

- Hohenlohe.
- M. Balcarce.
- Ladislas, greifi Hoyos.
- Beyens.
- Leopold Orban.
- Baron d'Itajuba.
- Léon Somzée.
- Emanuel de Almeda.
- Manuel Silvela.
- L. P. Morton.
- Henry Vignaud.
- José G. Triana.
- Jules Ferry.
- A. Cochery.
- Lyons.
- Crisanto Medina.
- Maurocordato.
- L. F. Menabrea.
- Essad.
- Baron de Zuylen de Nyevelt.
- Nazare Aga.
- F. d'Azevedo.
- Odobesco.
- Fyrst Orloff,
- J. M. Torrès-Cañedo.
- J. Marinovitch.
- G. Sibbern.
- Juan J. Diaz.

Viðaukagrein.

Akvæðin í samningi þeim, er gjörður hefur verið í dag til verndunar hraðfrjetta-
þráða neðansævar, skulu samkvæmt 1. gr. hafa gildi í nýlendum og eignum hennar hátignar
Breta drottningar, þó eru þessar undanskildar:

Canada.
New-Foundland.
Cap.
Natal.
Nýja Suður-Wales.
Victoria.
Queensland.
Tasmania.
Suður-Australia.
Vestur-Australia
Nýja-Zeland.

En er fulltrúi hennar hátignar Breta drottningar í París hefur fyrir hönd ein-
Nr. 9. Augl. 20. apr. um samn. um vernd á hraðfrjettaþráðum neðansævar.

Udstedt i sex-og-tyve Exemplarer i Paris, den 14de Marts 1884.

Nr. 9,
20de
April.

- [L. S.] Moltke Hvitfeldt.
— Hohenlohe.
— M. Balcarce.
— Ladislav, Greve Hoyos.
— Beyens.
— Leopold Urban.
— Baron d'Etajuba.
— Léon Comzée.
— Emanuel de Almeida.
— Manuel Silvela.
— E. P. Morton.
— Henry Bignaud.
— José G. Triana.
— Jules Ferry.
— A. Cocheru.
— Lyons.
— Grisanto Medina.
— Maurocordato.
— E. F. Menabrea.
— Esjad.
— Baron de Zuylen de Nyevelt.
— Nazarre Aga.
— F. d'Alvevedo.
— Dobiesco.
— Fyrst Orloff.
— J. M. Torrès-Cañedo.
— J. Marinovitch.
— G. Sibbern.
— Juan J. Diaz.

Tillægsartikel.

Bestemmelserne i den under Dags Dato afsluttede Konvention til Beskyttelse af undersøiste Kabler skulle være anvendelige, i Overensstemmelse med Artikel 1, paa Hds. britiske Majestæts Kolonier og Besiddelser, med Undtagelse af de herefter nævnte, nemlig:

Canada.
Nysfundland.
Cap.
Natal.
Ny Syd-Wales.
Victoria.
Queensland.
Tasmanien.
Syd-Australien.
Vest-Australien.
Ny-Zeland.

Den nævnte Konventions Bestemmelser skulle dog være anvendelige paa en af de
Nr. 9. Besl. af 20. April om en intern. Konvent. ang. unders. Telegrafkablers Beskyttelse.

Nr. 9. hvernar af nýlendum þessum eða eignum skýrt hinum franska utanríkismála ráðherra frá því, að hún ætli að ganga að samningnum, þá fá ákvæði hans gildi þar. Þær af 20. apríl. þessum nýlendum eða eignum, er ganga að samningnum, eiga rjett á að segja honum upp aptur á sama hátt og sjálf samningsríkin. Nú ætlar einhver þeirra að segja honum upp, og á þá fulltrúi hennar hátignar Breta drottningar í París að skýra hinum franska utanríkismála ráðherra frá því.

Gefið út í tuttugu og sex frumritum í París 14. marz 1884.

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt, og skal því viðbætt, að enn er eigi til fulls ákveðið um, hvaða dag samningurinn skuli öðlast gildi.

Í stjórnarráði Íslands, 20. apríl 1886.

J. Nellesmann.

A. Dybdal.

ovenfor angivne Kolonier eller Besiddelser, naar en Meddelelse i dette Djemed er blevet i Nr. 9
dens Navn tilstillet den franske Udenrigsminister af Hds. britiske Majestæts Repræsentant 20de
i Paris. April.

Enhver af de ovenfor nævnte Kolonier eller Besiddelser, som maatte have tiltraadt den nævnte Konvention, bevarer Retten til at trække sig tilbage paa samme Maade, som de kontraherende Magter. I Tilfælde af at en af de vedkommende Kolonier eller Besiddelser maatte ønske at trække sig tilbage fra Konventionen, skal en Meddelelse i dette Djemed tilstilles den franske Udenrigsminister af Hds. britiske Majestæts Repræsentant i Paris.

Udstedt i sex-og-tyve Exemplarer i Paris, den 14de Marts 1884.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Dagen for Konventionens Ikrafttræden endnu ikke er endeligt fastsat.

Ministeriet for Island, den 20de April 1886.

J. Nellesmann.

A. Dybdal.

Nr. 10.
20.
maí.

Auglýsing

um

að auglýsing frá stjórnarráði Íslands 26. júní 1884 sje úr gildi felld.

Þaræð bólusóttin í Lundúnum, er getur um í auglýsing 26. júní 1884, er hætt, er auglýsing þessi hjermeð úr gildi felld.

Þetta birtist til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 20. maí 1886.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

Nr. 10.
20de
Maj.

om

Ophævelse af Bekjendtgjørelse fra Ministeriet for Island
af 26de Juni 1884.

Da den ifølge Bekjendtgjørelse af 26de Juni 1884 i London herskende Kopper-
epidemi er ophørt, bliver fornævnte Bekjendtgjørelse herved ophævet.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 20de Maj 1886.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Nr. 11.

22.
maí.

Auglýsing

um

kólerusótt í ítölskum höfnum og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum
þaðan til Íslands.

Það er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá ítölskum höfnum, og frönskum höfnum, er liggja millum Nantes og Cherbourg. Ennfremur er bannað samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr. að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökraull, afklippur af pappír, hár og húðir.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:

allar Egiptalands hafnir,
allar ítalskar hafnir,
allar franskar hafnir við Miðjarðarhafið,
franskar hafnir millum Nantes og Cherbourg,
allar spánskar hafnir,
Gíbraltar,
Túnis og
Japan.

Fyrir alla þessa staði, undanskildum Egiptalands höfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879, 3. gr.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 22. maí 1886.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

Nr. 11.
22de
Maj.

om

Kolera i italienske Havne samt om Forbud mod Indførsel af forskellige Gjenstande derfra til Island.

Det bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til alle Skibe, der ankomme til Island fra italienske Havne og fra franske Havne mellem Nantes og Cherbourg, ligesom ogsaa i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Tinned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengklæder, for saa vidt de nævnte Gjenstande ikke høre til Personers Rejsesag, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papirsaffald, Haar og Huder forbydes.

Bestemmelserne i Lov 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

samtlige ægyptiske Havne,
samtlige italienske Havne,
samtlige franske Middelhavshavne,
franske Havne mellem Nantes og Cherbourg,
samtlige spanske Havne,
Gibraltar,
Tunis og
Japan.

Overfor samtlige de nævnte Steder med Undtagelse af ægyptiske Havne bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved^m bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 22de Maj 1886.

J. Nellesmann.

A. Dybdal.

Nr. 12.
25.
maí.

Auglýsing

um

50, 10 og 5 króna seðla þá, er stjórnin gefur út fyrir landssjóð Íslands
samkvæmt lögum um stofnun landsbanka 18. septbr. f. á.

Með allrahestum úrskurði 20. þ. m. hefur hans hátign konunginum þóknast allramildilegast að ákveða, að 50, 10 og 5 króna seðlar þeir, er stjórnin gefur út fyrir landssjóð Íslands samkvæmt lögum um stofnun landsbanka 18. septbr. f. á. 3. gr. skuli gjörðir eptir fyrirmyndum þeim, er stjórnarráð Íslands hefur borið upp fyrir konungi, og líta svo út:

Bókstafirnir I. L. eru vatnsmerktir í pappírinn, er seðlarnir eru prentaðir á. Á báðum minni hliðum hvers seðils er pappírsröndin óskorin og brúnn þvi ójöfn. Framan á hverjum seðli vinstramegin er brjóstmynd hans hátignar konungsins; þar er og prentað með svörtu lettri á íslenzku gildi seðlanna, og er talan tilfærð með bókstöfum. Fyrir neðan standa með svörtu lettri orðin:

Gefinn út samkvæmt lögum 18. septbr. 1885.

Fyrir landssjóð Íslands

og hjer ritar landshöfðinginn yfir Íslandi nafn sitt undir. Einn af Embættismönnum bankans ritar og nafn sitt á hvern seðil. Talan, sem sýnir gildi hvers seðils, er prentuð efst á honum og í hornum hægramegin. Liturinn á þessum tölum og á ýmsu skrauti, er á seðlunum finnst, svo og grunnlitur seðlanna er brúnn á 50 króna seðlunum, blár á 10 króna seðlunum og grár á 5 króna seðlunum. Aptan á 10 og 5 króna seðlana er ekkert prentað; en aptan á 50 króna seðlunum er kvennmannsmýnd og talan 50 prentuð til beggja hliða innan í skrautgjörð. Á hverjum seðli er loks sett raðartala hans á tveim stöðum.

Þetta birtist hjermeð öllum til leiðbeiningar.

Í stjórnarráði Íslands 25. maí 1886.

J. Nellesmann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

angaaende

Nr. 12.

25de
Maj.

Sedler, lydende paa 50, 10 og 5 Kroner, som af Regjeringen paa Islands Landskassens Begne udstedes i Henhold til Lov om Oprettelsen af en Landsbank af 18de Septbr. f. A.

Med allerhøjeste Resolution af 20de d. M. har det behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigt at bestemme, at de Sedler, lydende paa 50, 10 og 5 Kroner, der i Henhold til Lov om Oprettelsen af en Landsbank af 18de September f. A. § 3 ville være at udstede af Regjeringen paa den islandste Landskassens Begne, overensstemmende med de Allerhøjstsamme af Ministeriet for Island allerunderdanigst forelagte Prøveaftryk, ville være at indrette saaledes:

Sedlerne trykkes paa et Papir, hvori er anbragt i Vandmærke Bogstaverne I. L. De to Sider af den mindste Udstrækning ere ubeskaarne, saa at Papiret paa disse Sider fremtræder med en ru Kant. Tilvenstre paa Forsiden er anbragt Hans Majestæt Kongens Brystbillede. Paa Forsiden er derhos i det islandste Sprog med fort Tryk angivet Sedlens Værdi med Tallet udtrykt i Bogstaver, og derunder findes, ligeledes i fort Tryk, Ordene:

Gefinn út samkvæmt lögum 18. septbr. 1885.

Fyrir landssjóð Islands

hvilken Text underskrives af Landshøvdingen over Island, hvorhos en af Bankens Embedsmænd paategner Sedlen sit Navn. Foroven paa Sedlerne og tilhøjre paa samme er trykt Tallet paa de Kroner, Sedlen lyder paa, hvilke Tal saavel som forskjellige Forsiringer og Sedlernes Undergrund ere trykte paa 50 Kronefedlerne med brun, paa 10 Kronefedlerne med blaa og paa 5 Kronefedlerne med graa Farve. Paa Bagsiden af 10 Kronefedlerne og 5 Kronefedlerne findes Intet trykt, hvorimod der paa Bagsiden af 50 Kronefedlerne er anbragt en kvindelig Figur, paa de to Sider af hvilken Tallet 50 med en Randforsiring er trykt. Enhver Seddel er endelig forsynet med et paa to Steder af Sedlen anbragt Løbenummer.

Dette kundgjøres herved til almindelig Efterretning.

Ministeriet for Island, den 25de Maj 1886.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Nr. 13.

2.
júní.

Auglýsing

um

samning millum Danmerkur og Bandaríkjanna í Ameríku um viðurkenning

á skipamáli.

27. febr. þ. á. hefur hinn konunglegi erindreki og aðalkonsúll í Washington, kammerherra P. Lövenörn og ríkisrekreteri Bandaríkjna Ameríku, Bayard, gefið út svofelldan

Samning.

Stjórnnum hans hátignar Dana konungs og Bandaríkjna Ameríku hefur þótt við eiga að gera með sjer samning um það, að skip beggja ríkja skuli í höfnum hvors annars vera undanþegin allri ummæling, og hafa þær veitt undirrituðum umboð sitt til að rita undir svofelldan samning:

I.

Dönsk gufuskip og seglskip eru undanþegin ummæling í öllum höfnum Bandaríkjanna, og nettó-register-ton-mál það, er til er tekið í skrásetningar og þjóðernis skýrsteinum þeirra skal talið jafnt nettó- eða register-ton-máli á skipum Bandaríkjanna, þó með því skilyrði, að ef svo ber undir, að skip hefur verið stækkað eptir að skrásetningarskýrteini þess eða mælingarbrjef var út gefið, skuli hið viðbætta rúm eða bygging mælt að auki, og venjulegt gjald koma fyrir.

II.

Gufuskip og seglskip, er heima eiga í Bandaríkjunum, eru undanþegin ummæling í öllum dönskum höfnum, og register-ton-mál það, er til er fært í skrásetningarskýrteinum þeirra, skal talið jafnt nettó-register-ton-máli danskra skipa, þó með því skilyrði,

Nr. 13. Augl. 2. júní um samn. millum Danmerkur og Bandaríkjanna í Ameríku um viðurkenning á skipamáli.

Bekjendtgjørelse

Nr 13.
2den
Juni.

angaaende

en mellem Danmark og de Forenede Stater af Amerika affluttet
Deklaration om gjensidig Auerkjendelse af Skibsmaal.

Under 27de Februar d. A. er der imellem den kongelige Ministerresident og Generalkonsul i Washington, Kammerherre P. Løvenørn og de Forenede Stater af Amerikas Statssekreter, Bayard, blevet udvevlet følgende

Deklaration.

Sans Majestæt Kongen af Danmarks Regjering og de Forenede Stater af Amerikas Regjering have fundet det hensigtsmæssigt at indgaa en Overenskomst om gjensidig Fritagelse for Ommaaling for danske og de Forenede Staters Skibe i de respektive Landes Havne og have bemyndiget de Undertegnede til at underskrive følgende Deklaration.

I.

Danske Damp- og Seilskibe skulle være fritagne for Ommaaling i alle de Forenede Staters Havne, og den i deres Registrerings- og Nationalitets Certifikat angivne Netto-Register-Tonnage skal anses for at være lige med Netto- eller Register-Tonnagen for Skibe fra de Forenede Stater, dog under den Forudsætning, at saafremt det i noget Tilfælde skulde findes, at et Skibs Drægtighed er bleven forøget efter Udstedelsen af dets Registrerings-Certifikat eller Maalebrev, ville de saaledes tilspiede Rum eller Paabygninger være at eftermaale og det sædvanlige Gebyr at fordre.

II.

Damp- og Seilskibe, hjemmehørende i de Forenede Stater, skulle være fritagne for Ommaaling i alle danske Havne, og den i deres Registrerings-Certifikater angivne Register-Tonnage skal anses for at være lige med danske Skibes Netto Register-Tonnage, dog med den

Nr. 13. Bekj. af 2den Juni ang. en mellem Danm. og de forenede Stater affluttet Deklaration om Skibsmaal.

Nr. 13. að þegar svo ber undir að brúttó-ton-málið aðeins er tilfært í skýrteinum Bandaríkjanna, skuli frádráttur á skipshafnar rúmum og herbergjum í gufu- og seglskipum og á rúmi, er hreifingarafi gufuskipa taka upp eða þarf, fara fram eftir dönskum mælingarreglum; en án kostnaðar fyrir skipið.

Þessi samningur öðlast gildi 1. apríl 1886.

Samið í tvennu lagi í Washington, D. C., tuttugasta og sjötta febrúar 1886.

(underrit.) **P. Løvenørn.**
(L. S.)

(underrit.) **Bayard.**
(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 2. júní 1886.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Forudsætning, at i saadanne Tilfælde, hvor de Forenede Staters Certifikater kun nævne Gros Nr. 13. Tonnagen, skulle Fradrag for Rum eller Lufte, der ere indrettede for Folkene i Damp- og Seilskibe, eller for Rum, der optages af eller ere nødvendige for Drivkraften i Dampskibe, ske i Overensstemmelse med de danske Maalingsregler, uden Udgift for Skibet. 2den
Juni.

Nærværende Aftale træder i Kraft den 1ste April 1886.

Sket i dobbelt Udfærdigelse i Washington, D. C., den sy og tyvende Februar 1886.

(undert.) P. Lovenørn.
(L. S.)

(undert.) Bayard.
(L. S.)

Svilket herved bringes til offentlig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 2den Juni 1886.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Nr. 14.
2.
júni.

Auglýsing

um

samning millum Danmerkur og Spánar um viðurkenning á skipamáli.

Í stjórnarráði utanríkismálanna var 15. nóvbr. f. á. gefinn út svofelldur
Samningur.

Stjórnir hans hátignar, Danmerkur konungs og hans hátignar, Spánar konungs, er umbugað er um að greiða fyrir verzlun og skipaferðum milli ríkja sinna, hafa orðið ásáttar um að aðhyllast þá aðalreglu, að láta mælingarbrjef landanna njóta viðurkenningar hvors annars, og hafa þær gefið undirrituðum vald til að lýsa yfir því, er á eftir fer:

Dönsk yfirvöld skulu á dönskum höfnum (þar með talda hafnir í nýlendunum og á Íslandi) viðurkenna nettó-ton-rúmmál það, sem til er tekið í mælingarskýrteinum hinna spönsku skipa, nema svo sje, að foringjar skipanna eða útgjörðarmenn kjósi heldur, að farið verði eftir reglum þeim, er í Danmörk gilda um frádrátt á háseta og skipstjórnar rúmunum og rúmunum fyrir vinduna og fl., því að þá skal til þess að ákveða nettó-ton-rúmmálið frádrátturinn á þessum rúmunum fara fram eftir dönskum skipamælingarreglum, og skal þá nota það mál á rúmunum, er til er tekið í mælingarskýrteinum skipanna, svo eigi sje nauðsynlegt að mæla þau af nýju nje heldur að baka þeim þá töf og kostnað, er af því leiðir.

A hinn bóginn skulu hin spönsku yfirvöld á höfnum hinnar spönsku hálfeyju og þarlægra eyja svo og á spönskum höfnum í öðrum heimsálfum viðurkenna brúttó-ton-rúmmál það, er til er tekið í þjóðernis- og skrásetningarskýrteinum hinna dönsku skipa. Til þess að finna nettó-ton-rúmið, skal draga þau rúm frá, er talin eru upp í 17. og 19. grein í hinni spönsku reglugjörð 2. desbr. 1874, og skal sem mál á þessum rúmunum nota það, er til er tekið í þjóðernis- og skrásetningarskýrteinum skipanna, og því eigi vera nauðsynlegt að mæla þau af nýju, nje heldur að baka þeim þá töf og kostnað, er af því leiðir.

Gefið út í Kaupmannahöfn í 2 frumritum 15. nóvember 1885.

(undirrit.) O. D. Rosenørn-Lehn.
(L. S.)

(undirrit.) Lorenzo de Castellanos.
(L. S.)

Þetta gjörist hjer með öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 2. júní 1886.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

angaaende

Nr. 14.
2den
Juni.

en mellem Danmark og Spanien affluttet Deklaration om gjensidig
Anerkjendelse af Skibsmaal.

Under 15de November f. A. er der i Udenrigsministeriet blevet udsærdiget følgende

Deklaration.

Sans Majestæt Kongen af Danmarks Regjering og Sans Majestæt Kongen af Spaniens Regjering, der ere bejalede af Onsket om, saavidt muligt, at lette Handelen og Skibsfarten inellem deres respektive Stater, have besluttet at vedtage Grundsetningen om gjensidig Anerkjendelse af de to Landes Maalebreve og have i dette Diemed bemyndiget de Undertegnede til at erklære Følgende:

De danske Myndigheder skulle i danske Havne (derunder indbefattet Koloniernes og Islands) anerkjende den Netto-Tonnage, som findes anført i de spanske Skibes Maalings-Certifikater, medmindre Skibenes Førere eller Konsignatører for Fradragene af Følkerummene, Navigeringsrummene, samt Rummene til Dampspil m. m. maatte foretrække at underkaste sig de i Danmark gjældende Bestemmelser. I saa Tilfælde skulle, for at bestemme Netto-Tonnagen, Fradragene af disse Rum ske efter de danske Skibsmaalingsregler, idet man som Maal for disse Rum benytter det, der er anført i Skibenes Maalingscertifikater, uden at det er nødvendigt at ommaale dem, og følgelig uden at de udsættes for Ophold eller Omkostninger.

Paa deres Side skulle de spanske Autoriteter i den spanske Salvoes og tilliggende Ders Havne, ligesom i oversøiske spanske Havne anerkjende den Brutto-Tonnage, som findes anført i de danske Skibes Nationalitets- og Registrerings-Certifikater. For at udfinde Netto-Tonnagen fradrages de Rum, som findes specificerede i Artt. 17 og 19 i det spanske Reglement af 2den December 1874, idet man benytter som Maal for de nævnte Rum det, som er anført i Skibenes Nationalitets- og Registrerings-Certifikat, uden at det er nødvendigt at ommaale dem, og følgelig uden at de udsættes for Tidsspilde eller Omkostninger.

Udstedt i Kjøbenhavn i dobbelt Original, den 15de November 1885.

(undert.) Rosenorn-Lehn.
(L. S.)

(undert.) Lorenzo de Castellanos.
(L. S.)

Skilket herved bringes til offentlig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 2den Juni 1886.

J. Nellesmann.

A. Dybdal.

Nr. 15.

2.
júni.

Auglýsing

um

samning millum Danmerkur og Frakklands um framsölu á eptirlátnum fjármunum
og ógoldnu kaupi danskra og franskra sjómanna.

1. apríl þ. á. hafa ráðherra utanríkismálanna, barón Rosenörn-Lehn og hinn
hjerhverandi franski sendiherra Bourée gefið út svofelldan

Samning.

Meður því að stjórn hans hátignar Dana konungs og stjórn hins franska þjóðveldis
æskja þess að gefnar verði reglur um útborgun í einstökum tilfellum á kaupi, er danskir
og franskir sjómenn eiga inni, og um meðferð á fjármunum látinna sjómanna þessara
þjóða, þá hafa undirritaðir, er tilhlýðiligt umboð hafa fengið til þess, komið sjer saman
um eptirfarandi ákvarðanir:

1. grein.

Ef danskur sjómaður, er ráðinn er á franskt skip, eða franskur sjómaður, er
ráðinn er á danskt skip, er eigi viðstaddur þá er vistum er lokið og skipverjar frá
skrifast, eiga hlúðaðeigandi frönsku eða dönsku yfirvöld á höfninni, þar er fráskriptin
fer fram, að afhenda kaup það, er hann á inni, beina leið konsúlnum fyrir þjóð þá, er
hinn fjarverandi sjómaður er frá.

2. grein.

Ef danskur sjómaður, vistaður á frönsku skipi, deyr um borð á skipinu eður innan
franskra endimarka, á hin franska stjórn að gæta þess að fjármunir hins látna geymist
óhræðir ef unt er.

Deyi sjómaður þessi, meðan hann er vistaður á frönsku skipi, hvort heldur
í franskri höfn eða innan franskra endimarka, á hin franska stjórn að hlutast til
um, svo fljótt sem verða má, að koma fjármunum hans til hins danska konsúls þar í
höfn, er hann ljezt, eða á þeim stað, er næst liggur dánarstaðnum. Deyi hann á hafi úti
á frönsku skipi, skulu eptirlátnir fjármunir hans afhentir hinum danska konsúl í hinni
fyrstu höfn, er skipið kemur í eptir andlátíð.

Sömu reglum fylgir hin danska stjórn um meðferð á eptirlátnum fjármunum
fransks sjómanns, er látizt hefur, meðan hann var í vist á dönsku skipi, annaðhvort í
danskri höfn eður innan danskra endimarka eða á hafi úti.

Ef danskur maður, sem vistaður er á frönsku skipi, deyr innan danskra endimarka,
eða ef franskur maður, sem vistaður er á dönsku skipi, deyr innan franskra endimarka,
Nr. 15. Augl. 2. júni um samn. millum Danm. og Frakklands um kaup og fjármuni sjómanna.

Bekjendtgjørelse

Nr. 15.
2den
Juni.

angaaende

en mellem Danmark og Frankrig affluttet Deklaration om Udlevering i visse Tilfælde af Efterladenskaber og tilgodehavende Gyrebeløb, der tilkomme danske og franske Sømand.

Under 1ste April d. A. er der imellem Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn og den herværende franske Gesandt Bourée blevet udvekslet følgende:

Deklaration.

Da Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regjering og den franske Republiks Regjering ønske at give Regler i visse Tilfælde for Udbetalingen af Gyrebeløb, der tilkomme danske og franske Søfolk, ligesom for Behandlingen af Efterladenskaber efter afdøde Søfolk af begge disse Nationer, ere Undertegnede, efter dertil at have erholdt fornøden Bemyndigelse, komne overens om følgende Bestemmelser.

Artikel 1.

Derjom en dansk Sømand, der er forhyret ombord paa et fransk Skib, eller en fransk Sømand, der er forhyret ombord paa et dansk Skib, befindes at være fraværende i det Dieblit, Skibet afmonstres, skal hans tilgodehavende Gyre umiddelbart udleveres af vedkommende franske eller danske Øvrighed i den Havn, hvor Afmonstringen foregaar, til Konsulen for den Nation, hvortil den fraværende Sømand hører.

Artikel 2.

Derjom en med et fransk Skib forhyret dansk Sømand dør enten ombord eller paa fransk Territorium, skal den franske Regjering vaage over, at bemeldte Sømands Efterladenskab saavidt muligt bevares urørt.

Derjom denne Sømand dør, medens han er forhyret med et fransk Skib, hvad enten Dødsfaldet finder Sted i en fransk Havn eller paa samme Nations Territorium, skal den franske Regjering drage Omsorg for, snarest muligt, at udlevere Efterladenskabet til den danske Konsul i den Havn, hvor Dødsfaldet er indtruffet, eller paa den Plads, der ligger nærmest ved dette Sted. Dør han i aaben Sø ombord paa et fransk Skib, skal Efterladenskabet udleveres til den danske Konsul i den første Havn, Skibet anløber efter Dødsfaldet.

Den danske Regjering vil følge tilsvarende Regler med Hensyn til Behandlingen af Efterladenskabet efter en fransk Sømand, som, medens han er forhyret ombord paa et dansk Skib, dør enten i en dansk Havn eller paa dansk Territorium eller paa aaben Sø.

Hvis en ombord paa et fransk Skib forhyret dansk Sømand dør paa dansk Territorium eller omvendt, hvis en ombord paa et dansk Skib forhyret fransk Sømand dør paa

Nr. 15. Betj. af 2den Juni ang. en mellem Danm. og Frankrig affl. Dekl. om Udlsev. af Sømands Efterladenskab. m. m.

Nr. 15. skulu fjármunir hins látna, að fráðregnum kostnaði, fengnir hinum næsta franska eða
 2. danska konsúl, svo að hann geti sent þá hlutaðeigandi yfirvaldi þar í landi, er hinn
 júní. látni á heima.

Ef sjómaður, sem er þegn annarar þjóðarinnar, en vistaðar á skipi hinnar, deyr í útlandi, skulu eptirlátnir fjármunir þessa sjómanns færðir til geymslu þar í höfn, er hann ljezt í, og fengnir konsúlnum fyrir þá þjóð, er skipið er frá, en hann skilar þeim síðan, að fráðregnum kostnaði, konsúl hinnar þjóðarinnar þar í höfninni.

Ef svo ber undir að efi þykir leika á um þjóðerni látins sjómanns, er talinn er á skipverjalistanum sem danskur eða franskur þegn, þá skal þó stjórn sú, er eptirlátnar eigur hans eru hjá, sjá um þær engu að síður, og senda hinni stjórninni, svo fljótt sem audið verður, lista yfir þær með skýrslu um verð þeirra, og láta fylgja allar þær upplýsingar um manninn, er hún getur í tje látið. Svo er hún skyld að selja fjármunina hinni stjórninni í hendur jafnskjótt og hún frá henni hefur fengið fullyrðing um, að hinn látni væri í raun og vera hennar þegn.

Það er samkomulag, að um leið og selt er af hendi kaup sjómanns, er fjarverandi er, eða fjármunir hans og eignir eptir hann látinn, skal kaupframsalinu ætíð fylgja reiknings-uppgjörð og hinu fjármunalisti.

3. grein.

Orðið »sjómaður« þýðir í þessum samningi hvern þann, er ráðinn er á skip til eins eða annars, eður fer með því sem farþegi.

»Eptirlátnir fjármunir« merkir óborgað kaup, peninga, muni eða hluti, er dáinn sjómaður hefur eptir sig látið á skipi.

Orðið »konsúll« táknar aðalkonsúl, konsúl og varakonsúl og enn fremur hvern þann, er um stund hafa falin verið störf slíkra embætta.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir ritað undir samninginn, sem öðlast gildi fyrsta maí átján hundruð áttatíu og sex, og sett undir merkisinnsgli sín.

Samið í Kaupmannahöfn í tvennu lagi hinn fyrsta apríl 1886.

(underrit.) O. D. Rosenørn-Lehn.
 (L. S.)

(underrit.) A. Bourée.
 (L. S.)

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 2. júní 1886.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

franskt Territorium, skal den Afsdødes Efterladenskab, med Fradrag af Omkostninger, ud- Nr. 15.
leveres til den nærmeste franske eller danske Konsul, for at denne kan oversende det til ^{2den}
vedkommende Øvrighed i det Land, hvor den Afsdøde har hjemme. Juni.

Svis en Sømand, der henhører til en af de to Nationer og er forhyret ombord paa et af den anden Nations Skibe, dør paa en tredie Stats Territorium, skal denne Sømands Efterladenskab, efter at være deponeret i den Havn, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, hos Konsulen for den Nationalitet, hvortil Skibet hører, udeliveres, med Fradrag af Omkostninger, til den anden Nations Konsul i samme Havn.

I Tilfælde af, at den paa Føkkelisten enten som dansk eller fransk Underfaat opførte Sømands Nationalitet skulde stille sig tvivlsom for den Regjering, som er i Besiddelse af Efterladenskabet, skal denne ikke bestomindre drage Omfjorg for det nævnte Efterladenskab og snarest muligt tilstille den anden Regjering en Liste over samme med Angivelse af dets Værdi og ledsaget af alle de Oplysninger om den Afsdøde, hvoraf den er i Besiddelse. Den vil ligeledes have at udelivere Efterladenskabet til den anden Regjering umiddelbart efter fra Samme at have faaet Forsikring om, at den Afsdøde i Virkeligheden var dens Underfaat.

Det er vedtaget, at samtidigt med, at en fraværende Sømands Hvyre eller en afsdød Sømands efterladte Værdigjenstande og Effekter udeliveres, skal Overleveringen altid være ledsaget, i første Tilfælde af en Afregning, i andet Tilfælde af en Inventarieliste.

Artikel 3.

Udtrykket „Sømand“ omfatter, hvor det bruges i denne Deklaration, ethvert Individ, der i en eller anden Egenkab er forhyret med eller som Passager er ombord paa et Skib.

Udtrykket „Efterladenskab“ omfatter tilgodehavende Hvyre, Penge, Effekter eller Gjenstande, som en afsdød Sømand maatte have efterladt ombord paa et Skib.

Udtrykket „Konsul“ omfatter Generalkonsuler, Konsuler og Vizekonsuler samt enhver Person, til hvem Bestyrelsen af et Generalkonsulat, Konsulat eller Vizekonsulat midlertidigt er overdraget.

Til Bekræftelse heraf have de Undertegnede underskrevet nærværende Deklaration, som vil træde i Kraft den første Maj atten Hundrede og sex og firs, og forsynet den med deres Baabensfejl.

Sket i Kjøbenhavn i dobbelt Udfærdigelse den første April 1886.

(undert.) D. D. Rosenørn-Lehn.
(L. S.)

(undert.) A. Bourée.
(L. S.)

Svilket herved bringes til offentlig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 2den Juni 1886.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Nr. 16.
6.
júní.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þaræð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 7. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefð á Bernstorff, 6. júní 1886.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøieste Kundgjørelse

Nr. 16.
6te
Juni.

angaaende

Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Thronfølgeren.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regjeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Thronfølgeren.

Thi kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vor høitelskede Søn, Hans Kongelige Hoied Kronprinds Christian Frederik Wilhelm Carl, fra den 7de d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regjeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Vort Slot Bernstorff, den 6te Juni 1886.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 17.

3.
júli.**Konungleg auglýsing**

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 6. f. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefið á gufuskípi Voru Dannebrog við Bellevue 3. dag júlím. 1886.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøieste Kundgjørelse

Nr. 17
3die
Juli.

angaaende

Kongens Hjemkomst.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken.
Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet kundgjøre Vi herred for Vore kjære og tro Underfaatter, at Vi idag Selv have overtaget Regjeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøieste Kundgjørelse af 6te f. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtestede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet ombord i Vort Dampskib „Dannebrog“ ved Bellevue, den 3die Juli 1886.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 18.
20.
maí.

Konungsbrjef

um

setning alþingis.

Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Vora sjerlegu hylli!

Vjer veitum þjer sem landshöfðingja Vorum yfir Voru landi Íslandi allramildi-
legast vald til þess að setja alþingi það, er kemur saman til aukafundar miðvikudaginn
28. júlí næstkomanda, og skal setu þessa þings lokið í síðasta lagi föstudaginn 27. ágúst
næsta á eptir.

Þetta er vilji Vor.

Felandi þig guði!

Ritað á Amalíuborg, 20. maí 1885.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Til Vors elskulega
herra Magnúsar Stephensens, riddara af dannebrogssorðunni,
Vors landshöfðingja yfir Íslandi.

Allerhøieste Reskript

om

Althingets Aabning.

Nr. 18.
20de
Maj.

Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de
Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauborg
og Oldenburg,

Vor synderlige Bevaagenhed!

Vi ville allernaadigst have Dig som Vor Landskøveding paa Vort Land Island
bemyndiget til at aabne Althingets forestaaende overordentlige Samling Onsdagen den
28de Juli næstkommende, og skal bemeldte Samling være sluttet seneft Fredagen den
27de August næstefter.

Hermed ffer Vor Villie.

Befalende Dig Gud.

Skrevet paa Amalienborg, den 20de Maj 1886.

Under vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Til Os Elffelig
Fr. Magnus Stephensen, Ridder af Dannebrog,
Vor Landskøveding over Island.

Nr. 19.
28.
júlí.

Auglýsing

um

kólerusótt i höfnum í Austurríki og Ungarn og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan til Íslands.

Það er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvarnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá höfnum í Austurríki og Ungarn. Ennfremur er bannað samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr. að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökraull, afklippur af pappír, hár og húðir.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:

allar hafnir í Austurríki og Ungarn,
allar Egiptalands hafnir,
allar ítalskar hafnir,
allar franskar hafnir við Miðjarðarhafið,
franskar hafnir millum Nantes og Cherbourg,
allar spánskar hafnir,
Gíbraltar,
Túnis og
Japan.

Fyrir alla þessa staði, undanskildum Egiptalands höfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879, 3. gr.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 28. júlí 1886.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

om

Nr. 19.
28de
Juli.

Kolera i østerrigsk-ungarske Havne samt om Forbud mod Indførsel af forskellige Gjenstande derfra til Island.

Det bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Bornekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til alle Skibe, der ankomme til Island fra østerrigsk-ungarske Havne, ligesom ogsaa i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Vinend, brugte Klædningsstykker, brugte Sengklæder, for saa vidt de nævnte Gjenstande ikke høre til Personers Rejssegods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papirsaffald, Haar og Huder forbydes.

Bestemmelserne i Lov 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

samtligø østerrigsk-ungarske Havne,
samtligø øgyptiske Havne,
samtligø italienske Havne,
samtligø franske Middelhavshavne,
franske Havne mellem Nantes og Cherbourg,
samtligø spanske Havne,
Gibraltar,
Tunis og
Japan.

Overfor samtligø de nævnte Steder med Undtagelse af øgyptiske Havne bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 28de Juli 1886.

J. Nellesmann.

A. Dybdal.

Nr. 20.
27.
oktbr.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórari, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þaræð Vjer höfum í byggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 27. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Bernstorff, 27. október 1886.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøjeste Kundgiørelse

Nr. 20.
27de
Oktbr.

angaaende

Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Thronfølgeren.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gjøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regjeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Thronfølgeren.

Thi kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vor høitelskede Søn, Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den 27de d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regjeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Bernstorff den 27de Oktober 1886.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 21.
29.
oktbr.

Auglýsing

um

þyngd á bögglum, er senda á millum konungsríkisins og Færeyja annars vegar
og Íslands hins vegar.

Bögglar, som senda á millum konungsríkisins og Færeyja annars vegar og þeirra
póststöðva á Íslandi hins vegar, er póstskeipin koma við á, mega vega 10 $\mathfrak{h}$ í mesta lagi.

5 $\mathfrak{h}$ mega bögglar vega, sem sendir eru í mánuðunum apríl—október millum
konungsríkisins og Færeyja annars vegar og hins vegar annara póststöðva á Íslandi en
þeirra, er áður gat um; en 1 $\mathfrak{h}$, ef þeir eru sendir í mánuðunum nóvember—marz.

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt.

Í innanríkisstjórninni og stjórnarráði Íslands, 29. október 1886.

Ingerslev.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

Nr. 21.
29de
Oktbr.

om

Bægtgrændsen for Pakkeforsendelser mellem Kongeriget og Færøerne paa den ene Side samt Island paa den anden Side.

Pakkefager, som forsendes mellem Kongeriget og Færøerne paa den ene Side samt de paa Postdampffibenes Anløbspladser paa Island værende Poststeder paa den anden Side kunne veje indtil 10 Pd. inklusive

Bægtgrændsen for Pakkefager, som forsendes mellem Kongeriget og Færøerne paa den ene Side og andre end de forannævnte Poststeder paa Island paa den anden Side er i Maanederne April—Oktobr 5 Pd. og i Maanederne November—Marts 1 Pd.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet og Ministeriet for Island, den 29de Oktober 1886.

Ingerslev.

J. Nellemann.

V. Gudenrath.

Nr. 22.
11.
novbr.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 27. f. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

*Gefið á gufuskipi Voru Dannebrog á skipalegunni við Kaupmannahöfn
11. nóvember 1886.*

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøjeste Kundgjørelse

Nr. 22.
11te
Novbr.

angaaende

Kongens Hjemkomst.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet kundgjøre Vi herved for Vore Kjære og tro Underfaatter, at Vi idag Selv have overtaget Regjeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøjeste Kundgjørelse af 27de f. M. i Genhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet ombord i Vort Dampskib „Dannebrog“ paa Kjøbenhavns Rhed den 11te November 1886.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 23.

4.
desbr.

L ö g

um

prentsmiðjur.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Daumerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Í kaupstöðum og þeim verzlunarstöðum, er lögreglustjóri er búsettur í, er heimilt hverjum þeim, sem er fjár síns fullráði og hefur óflekkað mannorð, að setja prentsmiðju og reka prentið, enda fullnægi hann skilyrðum þeim, er til þess þurfa að vera kaupstaðarborgari, og leysi borgarabréf handiðnamanna, ef hann hefur það eigi áður á þeim stað. Utan kaupstaða þessara og verzlunarstaða þarf leyfi landshöfðingja til þessa, en það veitist ókeypis. Brot gegn þessu verða sektum frá 25 -- 500 kr.

2. gr.

Allar prentsmiðjur þær, er nú eru eða síðar kunna stofnaðar að verða á landi hjer, eru skyldar að láta landsbókasafninu ókeypis í tje 2 eintök og amtsbókasafnunum á Akureyri og í Stykkishólmi sitt eintakið hvoru af hverju því, sem prentað er, hvort heldur er smátt eða stórt, svo og hinni konunglegu bókhöfðu í Kaupmannahöfn 2 eintök, er annað sje á skrifpappír, og háskólasafninu 1 eintak. Skulu þau send landshöfðingja við fyrsta tækifæri, er fellur tvisvar á ári í júní og septembermánuðum. Sje þetta vanrækt, varðar það sektum eptir atvikum, eigi minna en þreföldu verði þess, sem undan er dregið. Þó má landshöfðingi leyfa, að sektir falli niður að öllu eða nokkru leyti, ef bætt er úr vanræktinni, þegar áminnt er um það.

3. gr.

Prentsmiðju, sem ólöglega er niður sett, má lögreglustjóri loka, og ef þörf gjörist, leggja löghald á öll tæki hennar.

Nr. 23. Lög 4. desbr. um prentsmiðjur.

Lov

Nr. 23.
4de
Decbr.

om

Bogtrykkerier.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre bitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I Kjøbstæderne og de Handelssteder, hvor Politimesteren er bosat, har Enhver, der har fuld Raadighed over sit Bo og et uplettet Rygte, Ret til at anlægge og drive Bogtrykkeri, naar han fyldestgjør de Betingelser, som udfordres for at erhverve Borgerkab i Kjøbstæderne og løser Borgerbrev paa Haandværksnæring, for saa vidt han ikke tidligere har erhvervet et saadant der paa Stedet. Udenfor Kjøbstæderne og de ommeldte Handelssteder kan Ingen nedsette sig som Bogtrykker uden Landshøvdingens Tilladelse, der meddeles uden Betaling. Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra 25 til 500 Kr.

§ 2.

Alle Bogtrykkerier, der allerede ere eller senere maatte blive anlagte, ere pligtige at afgive til Landsbibliotheket 2 Friexemplarer og til Amtsbibliothekerne i Akureyri og Stykkisholm 1 Friexemplar til hvert af Alt, hvad der trykkes, Smaat og Stort, samt endvidere til det kongelige Bibliothek i Kjøbenhavn 2 Friexemplarer, det ene paa Skrivpapir, og til Universitetsbibliotheket 1 Friexemplar, hvilke Friexemplarer bør tilstilles Landshøvdingen 2 Gange aarlig, i Juni og September, ved første foresaldende Lejlighed. Forsømmelse heraf anses med en efter Omstændighederne afpasset Bøde, ikke under den tredobbelte Værdi af det Tilbageholdte. Dog kan Landshøvdingen tillade, at Bøden bortfalder helt eller delvis, naar Forsømmelsen efter stet Paamindelse oprettes.

§ 3.

Et ulovlig oprettet Bogtrykkeri kan Politimesteren lukke, og om fornødent beslaglægge dets Redskaber.

Nr. 23. Lov af 4de Decbr. om Bogtrykkerier.

4. gr.

Nr. 23. Eigandi prentsmiðju ber ábyrgð á brotum gegn lögum þessum. Sje óvíst, hver
 4. eigandi er, eða sje hann fjarverandi, ber sá ábyrgðina, er hefur verkstjórn prentsmiðj-
 desbr. unnar á hendi.

Mál um brot gegn lögum þessum skulu rekin sem almenn lögreglumál.
 Eldri ákvarðanir, er koma í bága við lög þessi, eru numdar úr lögum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalþuborg, 4. desember 1886.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 4.

Nr. 23.

Ejeren af vedkommende Bogtrykkeri bærer Ansvar for Overtrædelser af denne Lov. ^{4de} Decbr
 Er Ejeren ukjendt eller fraværende, paahviler Ansvar et Bogtrykkeriets Driftsbestyrer.

Sager i Anledning af Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

Hidtil gjældende Bestemmelser, som ere smidende imod denne Lov, ophæves.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 4de December 1886.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 23.

4.
desbr.**Lög**

um

breyting á lögum um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum
14. des. 1877.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunngt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Vorn:

1. gr.

Fyrir brot móti löggiltri samþykkt má ákveða sektir frá 5—500 króna, er tilfalli fátækra sjóði; svo má og ákveða, að öll veiðarfæri, er brúkuð eru gagnstætt ákvæðum samþykktar, megi skipaðir umsjónarmenn upp taka og í land flytja án úrskurðar yfirvalds, en tafarlaust skulu þeir tilkynna lögreglustjóra upptökuna og málavöxtu, og má hann með úrskurði ákveða, að veiðarfærin skulu höfð í haldi, uns eigandi eða umboðsmaður hans sýnir vottorð lögreglustjóra um það, að sá, er veiðarfærin voru upptekin fyrir, sje sýknaður með dómí eða málssókn gegn honum niður fallin, eða að hann hafi greitt sektir þær, sem honum hafa verið gjörðar, eða sett fyrir þeim fullgilda tryggingu. Ákveða má og, að afli, sem fenginn er með ólöglegri veiðiaðferð, skuli upptækur vera og andvirði hans renna í fátækra sjóð.

Þó má ákveða þeim, er uppljóstar broti gegn samþykkt, eða tekur upp veiðarfæri, allt að helmingi sekta og afla.

2. gr.

Með lögum þessum er 7. gr. laga um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum 14. des. 1877, úr gildi numin.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 4. desember 1886.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

L o v

om

Nr. 24.
4de
Decbr.

Forandring i Lov om forskjellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne
Baade af 14de December 1877.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althiinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

For Overtrædelse af en autoriseret Vedtægt kan der bestemmes Bøder af 5—500 Kr., som tilfalde vedkommende Fattigkasse. Endvidere kan det bestemmes, at alle Fiskeredsskaber, der benyttes paa en Maade, der strider imod en Vedtægts Forskrifter, kunne af de bestillede Tilsynsmænd optages og føres i Land uden Vrigheds-Resolution. Tilsynsmændene skulle ufortøvet gjøre Indberetning til vedkommende Politimester om Optagelsen saavel som om Sagens Beskaffenhed, hvorefter denne ved sin Resolution kan bestemme, at Fiskeredsskaberne skulle beslaglægges, indtil Ejeren eller dennes Ombudsmand foreviser Attest fra Politimesteren om, at den, for hvem Fiskeredsskaberne optoges, er frifunden ved Dom, eller Sags Anlæg imod ham er bortfaldet, eller han har betalt eller stillet betryggende Sikkerhed for den ham ifjendte Bøde. Endelig kan det bestemmes, at den ved ulovlig Fiskemaaade erholdte Fangst skal konfiskeres, og dens Provenu tilflyde vedkommende Fattigkasse.

Dog kan der tillægges Angiveren eller den, der optager Fiskeredsskaber, indtil det Halve af Boderne og Fangstens Provenu.

§ 2.

Ved denne Lov ophæves § 7 i Lov om forskjellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Baade af 14de December 1877.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 4de December 1886.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 25.
4.
desbr.

L ö g

um

breyting á lögum 8. jan. 1886 um lán úr viðlagasjóði til handa sýslufjelögum til æðarvarpsræktar.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr

Í stað sýslunefnda þeirra, sem nefndar eru í lögum 8. jan. 1886, veitist lánið amtsráði vesturamtsins. Skal það verja það til að eyða flugvargi þeim, er æðarfugli grandar á Breiðafirði og við Strandaflóa samkvæmt reglum þeim, er æðarræktarfelagið á Breiðafirði og við Strandaflóa setur og amtsráðið samþykkir.

2. gr.

Endurgjaldinu verður jafnað niður á varpjarðirnar á Breiðafirði og við Strandaflóa, og fer um niðurbjörnunina samkvæmt fyrirmælum 2. gr. í tjeðum lögum, og standi sýslumaður amtsráði skil á gjaldinu fyrir 11. júní, en amtsráðið lúki því tafarlaust í landssjóð.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 4. desember. 1886.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S)

J. Nellemann.

LovNr. 25.
4de
Decbr.

om

Forandring i Lov 8de Januar 1886 om Laan af Reserverfonden til
Systelfkommuner til Dphjælpning af Ederfuglevarp.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov

§ 1.

I Stedet for de i Lov af 8de Januar 1886 nævnte Systelfforstanderskaber tilstaas det der omhandlede Laan Amtsrædet for Vesteramtet, der skal anvende samme til Udryddelsen af de Rovfugle, som angribe Ederfugle i Breidabugten og ved Strandafloi, overensstemmende med de Regler, som Selskabet til Dphjælpning af Ederfuglevarp i Breidabugten og ved Strandafloi vedtager og Amtsrædet stadfæster.

§ 2.

Tilbagebetalingen paalignes samtlige Ederdunsjorder i Breidabugten og ved Strandafloi overensstemmende med Forskrifterne i fornævnte Lovs § 2, hvorefter de paalignede Bidrag erlægges af vedkommende Systelfmand inden 11te Juni til Amtsrædet, der ufortøvet indbetaler samme til Landskassen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 4de December 1886.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 26.
4.
desbr.

Lög

um

að stjórninni veitist heimild til að selja þjóðjörðina Höfðahús í Fáskrúðs-
fjarðarhreppi í Suðurmúlasýslu.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Ráðgjafanum fyrir Ísland veitist heimild til að selja þjóðjörðina Höfðahús í
Fáskrúðsfjarðarhreppi fyrir söluverð, er að minnsta kosti nemi 1,000 krónum, og skal um
söluna farið eptir ákvæðum þeim er gjörð eru í 2. og 3. gr. í lögum nr. 26, 8. nóv. 1883.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg 4. desember 1886.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Lov

Nr. 26.
4de
Decbr.

om

Bemyndigelse for Regjeringen til at afhænde den Landskassen tilhørende
Jord Høvdahus i Faskrudsfjord Rep inden Søndermule Sysfel.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Ministeren for Island bemyndiges til at afhænde den Landskassen tilhørende Jord
Høvdahus i Faskrudsfjord Rep for en Kjøbesum, der i det Mindste udgjør 1,000 Kr., og
fører Afhændelsen under Sagttagelse af Reglerne i Lov Nr. 26 af 8de November 1883
§§ 2 og 3.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 4de December 1886.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 27.

4.
desbr.

Tilskipun

um

rjett kvenna til að ganga undir próf hins lærða skóla í Reykjavík,
 prestaskólans og læknaskólans, og til at njóta kennslu á þessum
 síðar töldu skólum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
 Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
 Láenborg og Aldinborg,

Öjörum kunnugt: Vjer viljum allramildilegast skipa svo fyrir:

1. gr.

Konum er heimilt með sömu skilmálum og lærisveinum hins lærða skóla í Reykjavík að ganga undir árspróf 4. bekkjar og eins undir burtfararpróf skólans, smbr. reglugjörð fyrir hinn lærða skóla í Reykjavík 11. júlí 1877, 12. gr., síðustu málsgrein.

2. gr.

Konur eiga enn fremur rjett á að njóta kennslunnar á prestaskólanum og læknaskólanum í Reykjavík, ef þær fullnægja skilyrðum þeim, er um karlmenn eru sett í því efni. Þessa rjettar njóta þær til fulls, að því er kennslu á læknaskólanum snertir, og mega þær og ganga undir burtfararpróf skólans, ef þær fullnægja að öðru leyti skilyrðunum fyrir því. En að því er prestaskólann snertir, þá mega þær aðeins að nokkru leiti njóta kennslunnar á honum og setur ráðgjafinn fyrir Ísland nákvæmari reglur þarum. Eigi mega þær heldur ganga undir burtfararpróf þessa skóla, en geta lokið námi sínu þar með því að ganga undir sjerstakt próf í guðfræði; en ráðgjafinn fyrir Ísland til tekur námsgreinarnar og kveður á um hvernig því prófi skuli háttað.

Nr: 27. Tilskipun 4. des. um rjett kvenna til að ganga undir próf hins lærða skóla m. m.

Anordning

Nr. 27.
4de
Decbr

angaaende

Kvindens Afgang til at underkaste sig Examinen ved den lærde Skole i Reykjavik, Dannelsesanstalten for vordende Geistlige i Island og Lægeskolen i Reykjavik samt til at deltage i Undervisningen i de to sidstnævnte Lærestatter.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Det skal være Kvinder tilladt paa samme Vilkaar som mandlige Disciple ved den lærde Skole i Reykjavik at indstille sig saavel til Skolens 4de Klasses Hovedprøve som til Skolens Afgangsprøve, jfr. Regulativ for bemeldte Skole af 11te Juli 1877 § 12 in fine.

§ 2.

Fremdeles skulle Kvinder, naar de opfyldte de i saa Henseende for Mænd foreskrevne Betingelser, have Afgang til at deltage i Undervisningen ved Dannelsesanstalten for vordende Geistlige i Island og ved Lægeskolen i Reykjavik. Ved den sidstnævnte Lærestatt gjælder dette om Undervisningen i dens Helhed, ligesom Kvinder ogsaa ved denne skulle være berettigede til, naar de iøvrigt opfyldte Betingelserne herfor, at indstille sig til Skolens Afgangsexamen. Ligesom kvindelige Studerende derimod ved Pastoralseminariet kun i et begrænset Omfang, hvorom de nærmere Regler blive at fastsætte af Ministeriet for Island, kunne deltage i Undervisningen, saaledes skulle de heller ikke have Afgang til at indstille sig til denne Lærestatts Afgangsexamen, hvorimod deres Studier kunne afsluttes ved en særlig Religionsprøve, hvis Indhold og Bessaffenhed ligeledes fastsættes af Ministeriet for Island.

Nr. 27. Anordn. 4de Decbr. ang. Kvindens Afgang til at underkaste sig Examen ved den lærde Skole m. m.

Nr. 27. Próf þau á prestaskólanum er fyrir skipuð eru í sálarfræði og hugsunarfræði,
 4. desbr. eiga námskonur rjett á að ganga undir.

3. gr.

Með því að ganga undir próf þau, er getur um í þessari tilskipun, öðlast konur engann aðgang að embættum nje heldur rjett á að njóta góðs af styrktarfje því, er hingaðtil hefur ákveðið verið námsmönnum við presta og læknaskólann. Konur mega heldur eigi stíga í stólinn, þótt þær njóti kennslu á prestaskólanum eða hafi gengið undir próf það í guðfræði, er getur um í 2. gr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 4. desember 1886.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

De ved Pastoralseminariet anordnede Prøver i Psykologi og Logik ere kvindelige Nr. 27.
 Studerende berettigede til at underkaste sig.

4de
 Decbr.

§ 3.

Ved de i nærværende Anordning omhandlede Prøver skal der ikke være erhvervet nogen Adkomst for Kvinder til Embedsansættelse eller til de hidtilværende for Studerende ved Pastoralseminariet og Lægeskolen bestemte Understøttelser. Ej heller skulle Kvinder, der studere ved Pastoralseminariet eller have underkastet sig den i § 2 omhandlede Religionsprøve, have Afgang til at befatte sig med Prædikestolen.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 4de December 1886.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 28.
31.
desbr.

Auglýsing

um

að hinum innlendu, af eigenda hálfu óuppsegjanlegu ríkisskuldum með 4 hundruðustu í vöxtu sje sagt upp til útborgunar 11. marz 1887 eður til leigubreytingar í $3\frac{1}{2}$ af hundraði.

Fjármálastjórnin hefur 13. f. m. gefið út auglýsing, er í útlekking hljóðar svo :

1.

Samkvæmt heimild þeirri, er veitt er til þess með lögum 12. nóvbr. 1886, upp segir fjármálastjórnin hjermeð til útborgunar 11. marz 1887 hinum innlendu af eigenda hálfu óuppsegjanlegu ríkisskuldum með 4 hundruðustu í vöxtu, hvort heldur þær standa í skuldabréfum með eður án leigumiða eða í innskríptar-skýrteinum eða viðskiptabókum; þó eru undan skildar:

a) fjárhæðir, sem varið hefur verið til þess að fullnægja þeirri skyldu, er að lögum hvílir á embættis- og sýslunarmönnum til þess að sjá ekkjum sínum borgið með fjárstyrk eptir sinn dag;

b) »bankfonds«- og »statsfonds«-skýrteini og þau skuldabréf, er samkvæmt efni sínu eru gefin út fyrir þesskonar skýrteinum.

Ríkisskuldir þær, er þannig er sagt upp, verða borgaðar með vöxtum þangað til 11. marz 1887, en frá þeim degi fellur niður leiga af þeim.

2.

Útborgun á þje því, er upp er sagt, fer fram við þjóðbankann í Kaupmannahöfn. Skuldabréf með leigumiðum verða inn leyst fyrir ákvæðisverð þeirra mót því að skuldabréfjunum verði skilað ásamt öllum leigumiðum, er koma í gjalddaga eptir 11. marz 1887.

Önnur skuldabréf verða að hafa fengið áritun á ríkisskuldaskrifstofunni um það, að þau megi inn leysa og þá gegn hvers kvittan, og verða menn því áður en til innlausnar kemur um þetta að snúa sjer að skrifstofu þessari, og ef nauðsyn krefur, hafa í höndum nægileg heimildarskilríki. Hið sama er um innlausn á innskríptarskýrteinum, en þá er og að gæta reglna þeirra er um útdrátt úr innskríptarbókum gilda, en það er einkum að menn sjeu sjálfir við staddir útdráttinn, eður láti þá mæta fyrir sig, er lögformlegt umboð hafi staðfest af nótaríusi eður hlutaðeiganda yfirvaldi eður Nr. 28. Augl. 31. des. um uppsögn á hinum innlendu, af eigenda hálfu óuppsegjanlegu ríkisskuldum.

Bekjendtgjørelse

Nr. 28.
31te
Decbr.

angaaende

Opsigelse af den fra Kreditors Side uopsigelige 4 pCt. Rente bærende indenlandske Statsgjæld til Udbetaling den 11te Marts 1887 eller til Konvertering til $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente.

Finantsministeriet har under 13de f. M. udstedt en saalydende Bekjendtgjørelse:

1.

I Kraft af den Finantsministeriet ved Lov af 12te November 1886 givne Bemyndigelse opfiger Finantsministeriet herved til Udbetaling den 11te Marts 1887 den fra Kreditors Side uopsigelige 4 pCt. Rente bærende indenlandske Statsgjæld saavel i Obligationer, med eller uden Kupons, som i Indskrivningsbeviser eller Indskrivningskontrabøger med følgende Undtagelser:

a) de Beløb, som i Medfør af Lovgivningens Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Forpligtelse til at fikke deres Efter Overlevelserente ere anvendte til Fyldestgjørelse af denne Forpligtelse;

b) Bankfonds- og Statsfondsbeviser og de Obligationer, som efter deres Indhold ere udstedte for saadanne Beviser.

De optagne Statsforskrivninger udbetales med Renter indtil 11te Marts 1887, fra hvilken Dag Forrentningen ophører.

2.

Udbetaling af de optagne Kapitaler sker ved Nationalbanken i Kjøbenhavn.

De med Kupons forsynede Obligationer indløses ved Udbetaling af det Beløb, hvorpaa de lyde, mod Aflevering af Obligationerne med dertil hørende Kupons for alle Terminer efter den 11te Marts 1887.

Andre Obligationer maa have Paategning af Statsgjældskontoret om, at de kunne indløses og mod hvis Kvittering, hvorom man altsaa forud maa henvende sig til dette Kontor og i fornødent Fald medbringe tilstrækkelig Legitimation. Det samme gjælder om Indskrivningsbeviserne, hvor tillige de for Uddragningerne af Indskrivningsbøger gjældende Former maa være iagttagne, til hvilke navnlig hører personligt Møde ved Indskrivningsbogen eller Møde ved en Anden, der er forsynet med lovformelig af Notarius eller vedkommende Virkshedsperson attesteret Fuldmagt eller saadan Fuldmagt, som Finantsministeriet finder betryg-

Nr. 28. Befj. 31te Decbr. ang. Opsigelse af den uopsigelige 4 pCt. Rente bærende indenlandske Statsgjæld.

Nr. 28. annað umboð, er fjármálastjórninni þykir nægt vera, og því næst að hinn mætti geri grein fyrir hver hann er, ef hann er óþekktur, og riti hann því næst nafn sitt í sjálfa innskriftar-bókina undir beiðnina um útborgun til sín. Þá er þessu er fullnægt, verður ákvæðisverðið greitt út mót því að skilað sje skuldindingunni með nægri kvittan samkvæmt því, er ríkisskuldaskrifstofan segir fyrir um.

3.

Í stað þess að láta út borga fjárhæðir, er upp sagt er, 11. marz 1887, eiga menn kost á að láta þær standa kyrrar í ríkissjóðnum, ef þær nema 200 kr. eða meiru; en þeim verður þá eigi sagt upp af hálfu eigenda og leigan verður $1\frac{3}{4}$ af hverju hundraði um hálfárið, það eru $3\frac{1}{2}$ hundraðsvextir um árið, er koma í gjalddaga 11. júní og 11. desember, fyrsta sinn 11. júní 1887 fyrir undanfarið hálfár; fjenu verður á hinn bóginn eigi sagt upp af hálfu ríkissjóðsins 10 fyrstu árin, en þaðan af getur hann sagt því upp með 3 mánaða fyrirvara. Skuldabrfefunum verður skipt gegn nýjum skuldabrfefum, með ákvæðisverði 5,000, 2,000, 1,000, 500 og 200 krónur, er fjármálastjórnin gefur út með framan greindum ákvæðum, og innskrifuðu fje verður breytt til nýrrar leigu með áritun þarum á innskriftarskýrteinin gömlu, eða með því að gefa út ný, er beri $3\frac{1}{2}$ af hundraði í vöxtu, og með ákvæðisverði, er aðeins skipti heilum hundruðum króna, og þó eigi einu eða prem hundruðum. Þetta skal fram fara eptir neðangreindum reglum:

a. Skiptin eða leigubreytingin fer fram við þjóbbankann samkvæmt nánari auglýsing hans um það efni, þó því að eins, að honum verði send beiðni um það áður liðnir sjeu 2 mánuðir frá dagsetning auglýsingarinnar.

b. Menn verða að hafa hafið alla vöxtu, er í gjalddaga eru komnir fyrir 1887, áður en skiptin fara fram eða leigubreytingin. Fyrir að skipta skuldabrfefum sínum eður breyta innskrifuðu fje til hinnar nýju leigu verður eigandanum greidd uppbót, er nemur $1\frac{1}{2}$ krónu fyrir hverjar hundrað af ákvæðisverði ríkisskuldbindinga þeirra, er hann fer svo með. Þarsem gjalddagi á vöxtum er 11. júní og 11. desbr., fær hann enn fremur út borgað $\frac{1}{4}$ krónu fyrir hverjar hundrað, en það er mismunurinn á 4 og $3\frac{1}{2}$ hundraðsvöxtum fyrir hálfárið frá 11. desbr. 1886 til 11. júní 1887. En þarsem gjalddagi vaxta er 11. marz og 11. septbr., fær hann út borgað $1\frac{1}{4}$ kr. af hverjum hundrað, 1 kr. er þá leigan 4 af hundraði fyrir fjórðung árs, frá 11. sept. til 11. desbr. 1886, og hinn $\frac{1}{4}$ kr. af hverjum hundrað er mismunurinn á 4 og $3\frac{1}{2}$ hundraðsvöxtum fyrir hálfárið frá 11. desbr. 1886 til 11. júní 1887.

c. Nú verður þeim, er beiðst hefur skipta á skuldabrfefum eður leigubreytingar á innskrifuðu fje, eigi borgað andvirðið að fullu með nýjum eða breyttum skuldbindingum með $3\frac{1}{2}$ hundruðustu í vöxtu, og skal þá greiða honum út í peningum það er á vantar með ákvæðisverði þess.

d. Þar sem gjalddagi vaxta af innskrifuðu fje er 11. marz og 11. septbr., skal honum breytt í 11. júní og 11. desbr. gjalddaga mót leigu-uppbót þeirri fyrir fjórðung árs, er getið er við staflíð b.

e. Öll óuppsegjanleg 4 % skuldabrfef án leigumiða, og öll innskriftarskýrteini, er menn villja fá skipt eða breytt til nýrrar leigu, verða áður að hafa fengið áritun um það á ríkisskuldaskrifstofunni, að ekkert sje því til fyrirstöðu; en áður en þessi áritun getur fengizt, verður að færa nægar sönnur að því, að það sje hlutaðeigandi rjettur er beiðist skiptanna eður leigubreytingarinnar. Menn geta vænt þess að fá kostnað þann goldinn úr ríkissjóðnum, er sannað verður að gengið hafi til mótnar og í gjöld fyrir staðfestingar á nauðsynlegum umboðum við innlausnina eða leigubreyting á innskriftarskýrteinum.

Nr. 28. Augl. 31. des. um uppsögn á hinum inulendu, af eigenda hálfu óuppsegjanlegu ríkisskuldum.

gende, Godtgjørelse af ubekjendte Personers Identitet og Underkrift af en Begjæring om Ud- Nr. 28.
betalingen til den Mødende i selve Indskrivningsbogen. 31te
Decbr.

Udbetalingen af Nominalbeløbet sker da mod Aflevering af Forskrivningen, forsynet med behørig Kvittering i Overensstemmelse med Statsgjældskontorets Dpgivende.

3.

De optagne Kapitaler paa 200 Kr. og derover kunne dog i Stedet for at udbetales til 11te Marts 1887 forblive indestaende i Statskassen som uopsigelige fra Kreditors Side til $1\frac{3}{4}$ pCt. halvaarlig, altsaa $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Rente, der forfalder hver 11te Juni og 11te December første Gang for $\frac{1}{2}$ Aar til 11te Juni 1887, og saaledes, at Kapitalerne forblive henstaende uopsigelige fra Statskassens Side i 10 Aar, men kunne derefter opsiges af Statskassen med 3 Maaneders Varjel. Obligationerne ombyttes mod nye af Finantsministeriet paa 5,000, 2,000, 1,000, 500 eller 200 Kroner udstedte Obligationer med de anførte Bestemmelser, og de indskrevne Kapitaler konverteres ved Paategning paa Indskrivningsbeviserne eller Udstedelse af nye til $3\frac{1}{2}$ pCt. paa hele Hundreder Kroner, dog ikke paa 100 eller 300 Kr., efter følgende Regler:

a. Ombytningen eller Konverteringen foretages ved Nationalbanken i Overensstemmelse med sammes nærmere Bekjendtgjørelse, dog kun forsaavidt som Begjæringen om Ombytning eller Konvertering indgives til Nationalbanken inden Udløbet af to Maanedes fra den nævnte Bekjendtgjørelses Datum.

b. Renterne for alle Terminer for Aaret 1887 maa være hævdede for Ombytningen eller Konverteringen. For Ombytningen eller Konverteringen udbetales Ejeren en Godtgjørelse af $1\frac{1}{2}$ pCt. af Nominalbeløbet af de Statsforskrivninger, som ombyttes eller konverteres. Endvidere udbetales ham, hvor Renteterminerne ere 11te Juni og 11te December, $\frac{1}{4}$ pCt., som er Forskjellen mellem 4 pCt.s og $3\frac{1}{2}$ pCt.s Rente for Halvaaret fra 11te December 1886 til 11te Juni 1887. Hvor Renteterminerne ere 11te Marts og 11te September, udbetales ham derimod $1\frac{1}{4}$ pCt., hvoraf 1 pCt. er 4 pCt.s Rente for $\frac{1}{4}$ Aar fra 11te September til 11te December 1886, og $\frac{1}{4}$ pCt. Forskjellen mellem 4 pCt.s og $3\frac{1}{2}$ pCt.s Rente for Halvaaret fra 11te December 1886 til 11te Juni 1887.

c. Naar noget til Ombytning eller Konvertering anmeldt Obligations- eller indskrevet Beløb ikke kan fuldt berigtiges med nye eller konverterede Forskrivninger til $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente, udbetales det Overskydende kontant med Nominalbeløbet til den dertil Berettigede.

d. Indskrevne Kapitaler med Renteterminerne 11te Marts og 11te September maa mod den under b. anførte Godtgjørelse af Rente for $\frac{1}{4}$ Aar forandre deres Renteterminer til 11te Juni og 11te December.

e. Alle uopsigelige 4 pCt.s Obligationer uden Kupons og alle Indskrivningsbeviser, som begjæres ombyttede eller konverterede, maa, forinden dette kan ske, være forsynede med Statsgjældskontorets Paategning om, at Intet derfor er til Hinder, men forend denne Paategning kan meddeles, maa det paa behørig Maade være godtgjort, at det er rette Bedkommende, der forlanger Ombytningen eller Konverteringen. De Udgifter, som bevisligen ere erlagte for Stempel og Notarialgebyr for de fornødne Fuldmagter til Indløsningen eller Konverteringen af Indskrivningsbeviser, faa vedkommende forvente godtgjort af Statskassen.

Nr. 28. Befj. 31te Decbr. ang. Dpgivelse af den uopsigelige 4 pCt. Rente bærende indenlandske Statsgjæld.

Nr. 28.

31.
desbr.

4.

Upp frá þessu geta menn eigi lengar innskrifað fje uppá 4 % í vöxtu, heldur eigi til að fullnægja þeirri skyldu að sjá ekkjum sínum borgið með fjárstyrk eptir sinn dag, eður sem veð til tryggingar gjaldheimtum.

Hið innritaða fje með 4 % vöxtum, er nú er sagt upp, verður haldið áfram að borga út — það er að segja í uppsögðum 4 % skuldabrfefum — þangað til 11. marz 1887. Frá greindum degi verður hætt á ríkisskuldaskrifstofunni að skipta áteiknuðum skuldabrfefum með leigumiðum gegn óáteiknuðum, og eins að skipta skuldabrfefum með leigumiðum gegn öðrum af sömu tegund en með öðru ákvæðisverði.

5.

Hin nýju af eigenda hálfu óuppsegjanlegu skuldabrfef hinnar föstu ríkisskuldur með $3\frac{1}{2}$ % vöxtum, er menn fá í skiptunum og sem eigi eru iðgjaldabrfef, og innskriftar-fje það, er áður gaf af sjer 4 af hundraði í leigu en eptir leigubreytinguna gefur af sjer $3\frac{1}{2}$ af hundraði, geta menn innskrifað uppá $3\frac{1}{2}$ hundraðsvöxtu og síðan fengið borgað út í skuldabrfefum af nefndri tegund eptir reglum þeim, er gilt hafa hingaðtil um hina óuppsegjanlegu 4 % ríkisskuld. Hin nýju iðgjaldabrfef, er gefin verða út fyrir þeim hluta hinnar uppsögðu 4 % ríkisskuldur, er eigi verður breytt, verða eigi innskrifuð. Skuldabrfefum af annari tegundinni verður eigi breytt í skuldabrfef hinnar tegundar. Báðar tegundir skuldabrfefa skulu ávallt hljóða upp á handhafa. Hverskonar áritan á þau er án alls gildis gagnvart ríkissjóðnum, og verður eigi tekin til greina í bókum ríkisskuldaskrifstofunnar.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar er hlut eiga að máli.

Í fjármálastjórninni 13. nóvember 1886.

J. B. S. Estrup.

P. Stolpe,
fm.

Um leið og stjórnarráðið birtir þessa auglýsing öllum þeim, er hlut eiga að máli, skal því við bætt, að það er samkomulag við fjármálastjórnina að gjöra fyrir þá, er á Íslandi búa og hafa í höndum ríkisskuldabindingar, er auglýsingin getur um, þau afbrygði á ummælum hennar, er nú skal greina:

- 1) Frestur sá, er veittur er í 3. gr. a. til þess að senda fram beiðni um skiptin eða leigubreytinguna, og sem samkvæmt auglýsing þjóðbankans er út runninn fyrir konungsríkið 17. janúar 1887, skal fram lengdur til 11. júní 1887, þegar beiðninni fylgir vottorð frá hlutaðeiganda yfirvaldi eður landfógeta um, að eigandi skuldabindingar þeirrar, er ræðir um, sje búsettur á Íslandi.
- 2) Skuldabrfef, sem leigumiðar fylgja, má senda til leigubreytingar á skrifstofu landfógetans í Reykjavík. En innskriftarskyrteinum og skuldabrfefum án leigumiða veitir fjármálastjórnin í Kaupmannahöfn ein móttöku til leigubreytingar, og verður því að senda henni þessi brjef í síðasta lagi með pótskipi því, er fer frá Reykjavík 7. maí 1887, og svo verða að koma fram nægar sönnur fyrir henni um að það sje hlutaðeigandi rjettur, er beyðist leigubreytingarinnar (smbr. auglýsing fjármálastjórnarinnar 3. gr. c.).
- 3) Skuldabrfef með leigumiðum, er menn vilja eigi fá skipti á eða leigubreyting, fást borguð út úr jarðabókasjóðnum, eptir því sem fyrirleggjandi fje hans nær til, eptir að pótskipið er komið til Reykjavíkur í marz 1887 (eptir áætluninni 14. marz)

Nr. 28. Augl. 31. des. um uppsögn á hinum innlendu, af eigenda hálfu óuppsegjanlegu ríkisskuldum.

Indskrivning til 4 pCt. Rente finder fra nu af ikke mere Sted, heller ikke til Dpfylde af Enkeforsørgelsespligten eller til Sikkerhed for Dppebørseler.

Uddragning af de indskrevne, nu optagne Kapitaler til 4 pCt. Rente — selvfølgelig i optagne 4 pCt.s Obligationer — vedbliver at finde Sted indtil den 11te Marts 1887. Fra samme Tid ophøre Bytningerne i Statsgjældscontoret af paategnede mod ikke paategnede Kuponsobligationer og af Kuponsobligationer mod lignende paa andre Summer.

For de nye fra Kreditors Side uopsigelige $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer af den bundne Statsgjæld, der meddeles ved Konverteringerne og ikke skulle være amortisable, og for de tidligere til 4 pCt. Rente indskrevne Kapitaler, som konverteres til $3\frac{1}{2}$ pCt., kan Indskrivning til $3\frac{1}{2}$ pCt. og senere Uddragning i Obligationer af det nævnte Slags finde Sted efter de hidtil for den uopsigelige 4 pCt.s Statsgjæld fastsatte Regler. De nye amortisable $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer, der udfærdiges for den ikke konverterede Del af den optagne 4 pCt.s Statsgjæld, ville ikke kunne indskrives. Overgang fra den ene til den anden af disse to Slags Obligationer kan ikke finde Sted. Begge Slags Obligationer skulle bestandig lyde paa Ihændehaver. Enhver Paategning paa samme er uden nogensomhelst Gyldighed ligeoverfor Statskassen og kan ikke noteres i Statsgjældscontorets Bøger.

Hvilket herved bekyndtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Finantsministeriet, den 13de November 1886.

J. B. S. Estrup.

P. Stolpe,
Sm.

Idet Foranstaaende herved bekyndtgjøres for alle Vedkommende, tilføjes, at efter Overenskomst med Finantsministeriet sker heri overfor Ihændehavere af de i Bekyndtgjørelsen omhandlede Statsforfkrivninger, der ere bosiddende i Island, følgende Modifikationer:

- 1) Den i Post 3 a. omhandlede Frist, inden hvilken Begjæring om Ombytning eller Konvertering skal indgives, og som efter derom udstedt Bekyndtgjørelse fra Nationalbanken i Kongeriget udløber den 17de Januar 1887, forlænges, naar Begjæringen bilægges med vedkommende Dyrigheds eller Landfogdens Attest for, at den paagjældende Forfkrivnings Gjer er bosiddende paa Island, indtil 11te Juni 1887.
- 2) Obligationer, der ere forsynede med Kupons, kunne til Konvertering indleveres til Landfogdens Kontor i Reykjavik. Indfkrivningsbeviser og Obligationer, der ikke ere forsynede med Kupons, modtages derimod kun til Konvertering i Finantsministeriet i Kjøbenhavn, til hvilket de altsaa maa indsendes senest med det den 7de Maj 1887 fra Reykjavik afgaaende Postdampskib, og overfor hvilket det paa behørig Maade maa være godtgjort, at det er rette Vedkommende, der forlanger Konverteringen, jfr. Finantsministeriets Bekyndtgjørelse Post 3 e.
- 3) Udbetaling af Kuponsobligationer, der ikke ønskes konverterede, vil efter Postdampskibets Ankomst til Reykjavik i Marts Maaned 1887 (planmæssig den 14de Marts) kunne ske ved Islands Fordebogskasse, i det Omfang, som den derværende Kassebeholdning dertil tilstrækker, og der vil da der samtidig af Obligationer med Renteterminer 11te Juni og 11te Decbr. blive betalt $\frac{1}{4}$ Aars Rente fra 11te Decbr. 1886. Dog ville

Nr. 28. Befj. 31te Decbr. ang. Opfigelse af den uopsigelige 4 pCt. Rente bærende indenlandske Statsgjæld.

Nr. 28.
31.
desbr.

verður þá um leið borguð fjórðungsárs leiga frá 11. desember 1886 af þeim skuldabryfum, er gjalddaga eiga 11. júní og 11. desember. Þeir skuldabryfa-eigendur, er búsettir eru í Reykjavík, geta þó því að eins vænt þess að fá skuldabryf sín borguð úr jarðabókasjóðnum, að þeir hafi sent landfógetanum skriflega beiðni um það fyrir 2. febr. 1887.

Með skuldabryfunum verður að skila öllum leigumiðum þeirra, er koma í gjalddaga eptir 11. marz 1887.

Skuldabryf án leigumiða og innskriftarskýrteinin verður at senda til Kaupmannahafnar til innlausnar samkvæmt auglýsing fjármálsstjórnarinnar 2. gr.

Að því er snertir leigubreytinguna sjálfa eða skiptin skal að endingu þessa getið í sambandi við 3. grein í nefndri auglýsing.

Þarsem bjóða á hin nýju skuldabryf og innskriftarskýrteini þeim, er hafa í höndum hin uppsögðu, fyrir gangverð $98\frac{1}{2}\%$, og þeir þess utan eiga að fá fulla leigu, 4 af hundraði, til 11. júní 1887, ef þeir færa sjer í nyt leigubreytingarrjettinn, þá fá þeir með því af hverju skuldabryfi og innskriftarskýrteini, þarsem gjalddagi á leigum er 11. júní og 11. desember, uppbót, er nemur $1\frac{3}{4}\%$, og af þeim skuldbindingum er leigugjalddaga eiga 11. marz og 11. septbr. ennfremur 1 af hundraði í leigu frá 11. septbr. til 11. desbr. 1886; en það verður alls $2\frac{3}{4}\%$ af hundraði hverju hinnar leigubreyttu upphæðar.

Þessi uppbót verður borguð út í peningum um leið og innskriftarskýrteinin og skuldabryfin koma fram til leigubreytingar.

Hin nýju $3\frac{1}{2}\%$ skuldabryf, sem í 10 ár eru óuppsegjanleg af ríkisins hálfu, verða út búin með hálfárs leigumiðum, er gjalddaga eiga 11. júní og 11. desember, og með „talons“ (klippingastofnum) og hljóða uppá 5000, 2000, 1000, 500 og 200 kr.

Ef þeim, er beiðist leigubreytingar, verður eigi borgað fjeð að fullu með hinum nýju lánskuldabryfum, fær hann afganginn borgaðan í peningum.

Leigubreytingin fer fram með áritun um hana á innskriftarskýrteinin og skuldabryfin, og með skuldabryfunum skal jafnframt skila leigumiðaörkum, er þeim fylgja, með leigumiðunum fyrir 1887 til 11. júní eða septbr. 1895.

Skuldabryf sín fá menn aptur, er búið er að rita á þau um leigubreytinguna og taka leigumiðana frá þeim, en síðar verður þeim skipt gegn skuldabryfum hinnar nýja lánskuldar með tilheyrandi leigumiðum eptir nánari auglýsing um það efni.

Í stjórnarráði Íslands, 31. desember 1886.

J. Nellesmann.

A. Dybdal.

Obligationsejere, der ere bopiddende i Reykjavik, kun da kunne gjøre Regning paa at Nr. 28. erholde deres Obligationer udbetalte ved Fordebogskassen, naar de inden 2den Februar 31te Decbr. 1887 derom have indgivet skriftlig Begjæring til Landfogden.

Alle Kupons efter 11te Marts 1887 maa afleveres sammen med Obligationerne.

Obligationer uden Kupons og Indskrivningsbeviser ville derimod være at indsende til Kjøbenhavn til Indløsning overensstemmende med Post 2 i Finansministeriets Befjendtgjørelse.

I Forbindelse med Post 3 i bemeldte Befjendtgjørelse tilføjes endelig med Hensyn til Sværfsættelsen af Konverteringen, hvor saadan begjæres, Følgende:

Da de nye Obligationer og Indskrivningsbeviser skulle tilbydes Ihændeleveren af de opagte til en Kurs af $98\frac{1}{2}$ pCt. og der derhos skal godtgjøres de Ihændeleverere, der gjøre Brug af Retten til Konvertering, fuld 4 pCt. Rente til 11te Juni 1887, vil der ved Konverteringen blive tilstaaet de Obligationer og Indskrivningsbeviser, som have Renteterminer 11te Juni og 11te Decbr., en Godtgjørelse af $1\frac{3}{4}$ pCt., og dem, der have Renteterminer 11te Marts og 11te September, endvidere 1 pCt. i Rente fra 11te September til 11te Decbr. 1886, altjaa i alt $2\frac{3}{4}$ pCt. af det konverterede Beløb.

De nævnte Godtgjørelser udbetales kontant ved Indskrivningsbevisernes og Obligationernes Indlevering til Konvertering.

De nye $3\frac{1}{2}$ pCt. Obligationer, der fra Statens Side blive uopfigelige i 10 Aar, blive forsynede med halvaarlige Kupons til 11te Juni og 11te December og med Talons og udstedes i Stykker paa 5,000, 2,000, 1,000, 500 og 200 Kroner.

Naar noget til Konvertering anmeldt Beløb ikke kan fuldt berigtiges med Obligationer af det nye Laan, udbetales det Overskydende kontant.

Konverteringen foregaar ved Afstempling paa Indskrivningsbeviserne og Obligationerne; derhos blive de til Obligationerne hørende Kuponsark med Kupons for Aarene 1887 til 11te Juni resp. 11te September 1895 at aflevere.

De afstemplede Obligationer blive tilbageleverede til Ihændelevererne uden Kuponsark og ville senere efter nærmere Befjendtgjørelse blive ombyttede med Obligationer af det nye Laan med tilhørende Kupons.

Ministeriet for Island, den 31te Decbr. 1886.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

